

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพคนทุกวัย

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพคนทุกวัย

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไทยที่จะเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 โดยที่สัดส่วนผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 19.8 ของจำนวนประชากรทั้งหมด ในขณะที่จำนวนประชากรวัยแรงงานได้เริ่มลดลงมาตั้งแต่ปี 2558 เป็นต้นมาส่งผลให้เกิดการขาดแคลนแรงงานในภาวะที่ผลิตภาพแรงงานไทยก็ยังต่ำเนื่องจากปัญหาคุณภาพแรงงานความล่าช้าในการพัฒนาเทคโนโลยีและปัญหาการบริหารจัดการจึงเป็นข้อจำกัดในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและศักยภาพการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศรวมทั้งการสร้างรายได้และการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนด้วยทั้งนี้เมื่อพิจารณาคุณภาพคนพบว่ายังมีปัญหาในแต่ละช่วงวัยและส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงกันตลอดช่วงชีวิตตั้งแต่พัฒนาการไม่สมวัยในเด็กปฐมวัยผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำการพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงานขณะที่ผู้สูงอายุมีปัญหาสุขภาพและมีแนวโน้มอยู่คนเดียวสูงขึ้นครอบครัวมีรูปแบบที่หลากหลายและเปราะบางสูง ส่งผลต่อการบ่มเพาะให้เด็กเติบโตอย่างมีคุณภาพประกอบกับการเคลื่อนไหลของวัฒนธรรมต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยผ่านสังคมยุคดิจิทัลในขณะที่คนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสมส่งผลต่อวิกฤตค่านิยมทัศนคติและพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตการพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์เริ่มตั้งแต่กลุ่มเด็กปฐมวัยที่ต้องพัฒนาให้มีสุขภาพกายและใจที่ดีมีทักษะทางสมองทักษะการเรียนรู้และทักษะชีวิตเพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพควบคู่กับการพัฒนาคนไทยในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีมีสุขภาวะที่ดีมีคุณธรรมจริยธรรมมีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวมมีทักษะความรู้และความสามารถปรับตัวเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงรอบตัว ที่รวดเร็วบนพื้นฐานของการมีสถาบันทางสังคมที่เข้มแข็งทั้งสถาบันครอบครัวสถาบันการศึกษา สถาบันศาสนาสถาบันชุมชน และภาคเอกชนที่ร่วมกันพัฒนาทุนมนุษย์ให้มีคุณภาพสูงอีกทั้งยังเป็นทุนทางสังคมที่สำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

1. วัตถุประสงค์

- 1.1 เพื่อปรับเปลี่ยนให้คนไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม
- 1.2 เพื่อเตรียมคนไทยในสังคมไทยให้มีทักษะในการดำรงชีวิตสำหรับโลกศตวรรษที่ 21
- 1.3 เพื่อส่งเสริมให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดีตลอดช่วงชีวิต
- 1.4 เพื่อเสริมสร้างสถาบันทางสังคมให้มีความเข้มแข็งเอื้อต่อการพัฒนาคนและประเทศ

2. เป้าหมายและตัวชี้วัด

2.1 เป้าหมายการพัฒนา

- 2.1.1 คนไทยส่วนใหญ่มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมเพิ่มขึ้น
- 2.1.2 คนในสังคมไทยทุกช่วงวัยมีทักษะความรู้และความสามารถเพิ่มขึ้น
- 2.1.3 คนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากลและสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

2.1.4 คนไทยมีสุขภาวะที่ดีขึ้น

2.1.5 สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะสถาบันครอบครัวสถาบันการศึกษาสถาบันทางศาสนาชุมชนสื่อมวลชนและภาคเอกชน

2.2 ตัวชี้วัด

เป้าหมายที่ 1 คนไทยส่วนใหญ่มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม

ตัวชี้วัด 1.1 ประชากรอายุ 13 ปีขึ้นไปมีกิจกรรมการปฏิบัติตนที่สะท้อนการมีคุณธรรมจริยธรรมเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด 1.2 คดีอาญามีสัดส่วนลดลง

เป้าหมายที่ 2 คนในสังคมไทยทุกช่วงวัยมีทักษะความรู้และความสามารถเพิ่มขึ้น

2.1 เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการเต็มตามศักยภาพ

ตัวชี้วัด 1 เด็กมีพัฒนาการสมวัยไม่น้อยกว่าร้อยละ 90

2.2 เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นมีสติปัญญาและความฉลาดทางอารมณ์เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด 2 คะแนน IQ เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

ตัวชี้วัด 3 เด็กร้อยละ 70 มีคะแนน EQ ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

2.3 วัยแรงงานมีความรู้และทักษะเป็นไปตามความต้องการของตลาดงานและมีทักษะทาง

การเงินเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ

ตัวชี้วัด 4 ผู้เรียนในระบบทวิภาคีเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 30 ต่อปี

ตัวชี้วัด 5 ผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานอาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด 6 การออมส่วนบุคคลต่อรายได้พึงจ่ายใช้สอยเพิ่มขึ้น

2.4 ผู้สูงอายุวัยต้นมีงานทำและรายได้ที่เหมาะสมกับศักยภาพของผู้สูงอายุ

ตัวชี้วัด 7 การมีงานทำของผู้สูงอายุ (อายุ 60 – 69 ปี) เพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ 3 คนไทยมีการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลและมีความสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

ตัวชี้วัด 3.1 ผลคะแนนสอบ PISA ในแต่ละวิชาไม่ต่ำกว่า 500

ตัวชี้วัด 3.2 การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการอ่านหาความรู้เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด 3.3 การอ่านของคนไทยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 85

ตัวชี้วัด 3.4 แรงงานที่ขอเทียบโอนประสบการณ์และความรู้เพื่อขอรับวุฒิ ปวช. และ ปวส. เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 20 ต่อปี

เป้าหมายที่ 4 คนไทยมีสุขภาวะที่ดีขึ้น

ตัวชี้วัด 4.1 ประชากรอายุ 15 – 79 ปีมีภาวะน้ำหนักเกินลดลง

ตัวชี้วัด 4.2 การตายจากอุบัติเหตุทางถนนต่ำกว่า 18 คนต่อประชากรแสนคน

ตัวชี้วัด 4.3 ความผิดปกติทางอารมณ์ของต่อประชากรลดลง

ตัวชี้วัด 4.4 การคลอดในผู้หญิงกลุ่มอายุ 15 – 19 ปี ลดลง

ตัวชี้วัด 4.5 รายจ่ายรวมด้านสุขภาพภาครัฐไม่เกินร้อยละ 20 ของรายจ่ายภาครัฐ

ตัวชี้วัด 4.6 ผู้สูงอายุที่อาศัยในบ้านที่มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเป็นร้อยละ 20

เป้าหมายที่ 5 สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะสถาบัน

ครอบครัวสถาบันการศึกษาสถาบันทางศาสนาชุมชนสื่อมวลชนและภาคเอกชน

ตัวชี้วัด 5.1 ดัชนีครอบครัวอบอุ่นอยู่ในระดับดีขึ้น

ตัวชี้วัด 5.2 ประชากรอายุ 13 ปีขึ้นไปมีการปฏิบัติตามหลักศาสนาเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด 5.3 ธุรกิจที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคมเพิ่มขึ้น

3. แนวทางการพัฒนา

- 3.1 ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรมจริยธรรมมีวินัยจิตสาธารณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์
- 3.2 พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะความรู้และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า
- 3.3 ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- 3.4 ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ
- 3.5 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและลดค่าใช้จ่ายในระบบสุขภาพภาครัฐ
- 3.6 พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย
- 3.7 ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

การพัฒนาในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปในหลายด้านทั้งการสร้างความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้ที่ทำให้จำนวนคนยากจนลดลงบริการทางการศึกษาและสาธารณสุขขยายทั่วถึงมากขึ้นอย่างไรก็ดีการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมนั้นยังมีความคืบหน้าช้าและยังเป็นปัญหาท้าทายในหลายด้านทั้งความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรความแตกต่างของคุณภาพการบริการภาครัฐโดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกลและในกลุ่มผู้ด้อยโอกาสที่ได้รับบริการที่คุณภาพต่ำกว่ารวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลนอกจากนั้นยังมีเงื่อนไข/ปัจจัยเสี่ยงหลายประการที่อาจจะส่งผลให้ความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยรุนแรงขึ้นได้ อาทิ การเป็นสังคมผู้สูงวัยของประเทศไทยซึ่งจำนวนประชากรวัยแรงงานลดลงภาระพึ่งพิงต่อวัยแรงงานสูงขึ้นจากภาระเลี้ยงดูทั้งเด็กและผู้สูงอายุทำให้มีข้อจำกัดในการออมเพื่อบริโภค ประกอบกับบางกลุ่มยังขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการเงินและการออมซึ่งอาจกลายเป็นผู้สูงวัยที่ยากจนในอนาคตได้นอกจากนั้นความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้ที่สามารถเข้าถึงซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีทักษะสูงทำให้สามารถได้รับผลตอบแทนสูงขึ้นและทิ้งห่างจากผู้ที่มีทักษะและไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้ ขณะที่เดียวกันเทคโนโลยีก็สามารถทำให้ผู้ที่อยู่ห่างไกลสามารถเข้าถึงการศึกษาความรู้และบริการสาธารณสุขได้เป็นต้นซึ่งเป็นประเด็นท้าทายที่ต้องเร่งพัฒนาและแก้ไขปัญหาคือความเหลื่อมล้ำในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ 12 เพื่อไม่ให้ปัญหาความเหลื่อมล้ำเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนานำไปสู่ความเป็นประเทศที่มีรายได้สูง การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในช่วง 5 ปีต่อจากนี้ไปยังต้องดำเนินการยกระดับคุณภาพบริการทางสังคมให้ทั่วถึงโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษาและสาธารณสุขรวมทั้งการปิดช่องว่างการคุ้มครองทางสังคมอื่นๆต่อไปเนื่องจากที่ได้ผลักดันในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ 11 และมุ่งเน้นมากขึ้นในเรื่องการเพิ่มทักษะแรงงานและการใช้นโยบายแรงงานที่สนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพแรงงานและเสริมสร้างรายได้สูงขึ้นและการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนในเรื่องการสร้างอาชีพรายได้และให้ความช่วยเหลือที่เชื่อมโยงการเพิ่มผลิตภาพสำหรับประชากรกลุ่มร้อยละ 40 รายได้ต่ำสุดผู้ด้อยโอกาสสตรีและผู้สูงอายุ อาทิ การสนับสนุนธุรกิจขนาดเล็กขนาดกลางและขนาดย่อมวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจเพื่อสังคมการพัฒนาองค์กรการเงินฐานรากและการเข้าถึงเงินทุนเพื่อสร้างอาชีพและการสนับสนุนการเข้าถึงปัจจัยการผลิตคุณภาพดีที่ราคาเป็นธรรมเป็นต้นและในขณะเดียวกันก็ต้องเพิ่มประสิทธิภาพการใช้งบประมาณเชิงพื้นที่และบูรณาการเพื่อการลดความเหลื่อมล้ำ

1. วัตถุประสงค์

- 1.1 เพื่อขยายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่กลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุด
- 1.2 เพื่อให้คนไทยทุกคนเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพได้อย่างทั่วถึง
- 1.3 เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน

2. เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมายที่ 1 ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกันและแก้ไขปัญหาความยากจน

ตัวชี้วัด 1.1 รายได้เฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุดเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 15 ต่อปี

ตัวชี้วัด 1.2 ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงเหลือ 0.41 เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

ตัวชี้วัด 1.3 การถือครองสินทรัพย์ทางการเงินของกลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุดเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด 1.4 สัดส่วนประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลงเหลือร้อยละ 6.5 ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ

ตัวชี้วัด 1.5 สัดส่วนหนี้สินต่อรายได้ทั้งหมดของครัวเรือนของกลุ่มครัวเรือนที่ยากจนที่สุดลดลง

เป้าหมายที่ 2 เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ

ตัวชี้วัด 2.1 อัตราการเข้าเรียนสุทธิ (ที่ปรับปรุง) ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเท่ากับร้อยละ 90 โดยไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียน/นักศึกษาที่ครอบครัวยากจนทางเศรษฐกิจสังคมและระหว่างพื้นที่

ตัวชี้วัด 2.2 สัดส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาทุกระดับชั้นผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 50 มีจำนวนเพิ่มขึ้นและความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ระหว่างพื้นที่และภูมิภาคลดลง

ตัวชี้วัด 2.3 สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่อยู่ภายใต้ประกันสังคม (ผู้ประกันตนตามมาตรา 40) ต่อกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด 2.4 ความแตกต่างของสัดส่วนบุคลากรทางการแพทย์ต่อประชากรระหว่างพื้นที่ลดลง

ตัวชี้วัด 2.5 การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของกลุ่มประชากรที่ยากจนเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ 3 เพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็งเพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

ตัวชี้วัด 3.1 สัดส่วนครัวเรือนที่เข้าถึงแหล่งเงินทุนเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด 3.2 ดัชนีชุมชนเข้มแข็งเพิ่มขึ้นในทุกภาค

ตัวชี้วัด 3.3 มูลค่าสินค้าชุมชนเพิ่มขึ้น

3. แนวทางการพัฒนา

3.1 การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุดให้สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพทั้งในด้านการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นการได้รับขยายการคุ้มครองทางสังคม (Social Protection) และสวัสดิการ (Welfare) ที่เหมาะสมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรมและการพัฒนาทักษะฝีมือเพื่อประกอบอาชีพและยกระดับรายได้โดย

3.2 การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษาสาธารณสุขและสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึงตลอดจนปรับปรุงปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจรวมทั้งกฎหมายกฎระเบียบให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรมเพื่อให้ประชากรทุกกลุ่มมีโอกาสเข้าถึงบริการของรัฐและทรัพยากรอย่างเท่าเทียมกันสามารถพัฒนาศักยภาพและยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นโดย

3.3 การเสริมสร้างศักยภาพชุมชนการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้มีสิทธิในการจัดการทุนที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชนโดย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ 12 เศรษฐกิจโลกยังอยู่ในช่วงของการฟื้นตัวจากปัญหาวิกฤตต่างๆ การแข่งขันในตลาดโลกจะรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ มุ่งเน้นการนำนวัตกรรมมาเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ในขณะที่เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพมาต่อเนื่องหลายปีทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบเซา และข้อจำกัดภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันรวมทั้งฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้า 5 ปีต่อจากนี้ไปจึงเป็นช่วงเวลาของการฟื้นฟูเศรษฐกิจไทยให้กลับมาขยายตัวได้สูงขึ้นโดยการเร่งการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ตามแผนที่วางไว้และสร้างบรรยากาศการลงทุนที่จูงใจให้ภาคเอกชนขยายการลงทุนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาเป้าหมายสำคัญและขณะเดียวกัน 5 ปีต่อจากนี้ไปก็เป็นช่วงของการปฏิรูปเศรษฐกิจในหลายด้านเพื่อวางพื้นฐานให้สามารถพัฒนาต่ออย่างอดให้ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงได้ภายในปี 2570 ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยการใช้นวัตกรรมคุณภาพคนและการปรับปรุงด้านกฎระเบียบและการบริหารจัดการที่ดีเป็นปัจจัยในการสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืนให้ความสำคัญกับการบริหารเศรษฐกิจมหภาคให้มีเสถียรภาพเพิ่มประสิทธิภาพภาคการเงินและดูแลวินัยทางการเงินการคลังควบคู่ไปกับการดำเนินยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจรายสาขาทั้งภาคเกษตรอุตสาหกรรมและบริการที่เป็นฐานรายได้เดิมและขยายสาขาการผลิตและบริการใหม่ๆ สำหรับอนาคตการขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจเจริญเติบโตในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ 12 การพัฒนาและใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมขึ้นก้าวนำที่เข้มข้นมากขึ้นการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลการพัฒนาและยกระดับคุณภาพของกำลังคนและความคิดสร้างสรรค์ในการขยายฐานเศรษฐกิจและฐานรายได้ใหม่ควบคู่ไปกับการเพิ่มผลิตภาพของฐานการผลิตและบริการเดิมรวมทั้งการต่อยอดจากการผลิตและบริการเดิมโดยใช้ดิจิทัลและเทคโนโลยีอัจฉริยะนอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับการใช้ศักยภาพของทรัพยากรชีวภาพการส่งเสริมการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่าอย่างมีประสิทธิภาพการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่และการพัฒนาตามแนวระเบียงเศรษฐกิจการผสมผสานภาคบริการเข้ากับการค้าและการเตรียมความพร้อมของภาคบริการให้สามารถรองรับการแข่งขันที่เสรีขึ้นการเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันให้กับ SMEs รวมทั้งการสร้างสังคมผู้ประกอบการที่ผลิตได้ขายเป็นโดยพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงความต้องการของผู้บริโภคอย่างรวดเร็วและมาตรฐานสากลของสินค้าและบริการที่สูงขึ้นรวมถึงมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมรวมทั้งพัฒนาระบบและกลไกรวมทั้งการพัฒนาเชิงพื้นที่เพื่อกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจให้คนในชุมชนและท้องถิ่นและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ

1. วัตถุประสงค์

- 1.1 สร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืนดังนี้
 - 1.1.1 เพื่อสร้างความเข้มแข็งของแรงขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจให้สนับสนุนเป้าหมายการเพิ่มรายได้ต่อหัว
 - 1.1.2 เพื่อเพิ่มศักยภาพของฐานการผลิตและฐานรายได้เดิมและสร้างฐานการผลิตและรายได้ใหม่
 - 1.1.3 เพื่อสนับสนุนการกระจายการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมและสนับสนุนเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - 1.1.4 เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจสร้างความเข้มแข็งและรักษาวินัยทางการเงินการคลังและการพัฒนาเครื่องมือทางการเงินที่สนับสนุนการระดมทุนที่มีประสิทธิภาพ
- 1.2 สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจรายสาขาเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรอุตสาหกรรมบริการและการค้าการลงทุนดังนี้
 - 1.2.1 เพื่อส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมในการสร้างมูลค่าและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของสินค้าและบริการ
 - 1.2.2 เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพให้เป็นฐานรายได้ใหม่ที่สำคัญพัฒนาระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงและมีการปรับตัวให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศเพื่อให้ฐานการผลิตภาคเกษตรและรายได้เกษตรกรรมมีความมั่นคง
 - 1.2.3 เพื่อเร่งผลักดันให้สินค้าเกษตรและอาหารของไทยมีความโดดเด่นในด้านคุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัยในตลาดโลก

1.2.4 เพื่อเพิ่มศักยภาพของอุตสาหกรรมสำคัญเดิมให้สามารถต่อยอดไปสู่อุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างเข้มข้นและสร้างรากฐานในการพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่บนฐานของความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

1.2.5 เพื่อเพิ่มศักยภาพของฐานบริการเดิมและขยายฐานบริการใหม่ๆในการปรับตัวสู่เศรษฐกิจฐานบริการที่เข้มแข็งซึ่งรวมทั้งพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน

1.2.6 เพื่อพัฒนาปัจจัยสนับสนุนและอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยรวมทั้งพัฒนาสังคมผู้ประกอบการ

1.2.7 เพื่อพัฒนาระบบการเงินของประเทศให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการการค้าและการลงทุน

1.2.8 เพื่อสร้างความเข้มแข็งขององค์กรการเงินฐานรากและระบบสหกรณ์ให้สนับสนุนบริการทางการเงินในระดับฐานรากและเกษตรกรรายย่อย

2. เป้าหมายและตัวชี้วัด

2.1 เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

เป้าหมายที่ 1 เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5 โดยมีรายได้ต่อหัวเป็น 8,200 ดอลลาร์ สหรัฐ ในปี 2564 ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 และสัดส่วนรายได้สุทธิของรัฐบาลต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเป็นร้อยละ 19.0

ตัวชี้วัด 1.1 อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ตัวชี้วัด 1.2 รายได้ต่อหัวและรายได้สุทธิของรัฐบาลต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

เป้าหมายที่ 2 การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐและเอกชนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 และ 7.5 ต่อปีตามลำดับ

ตัวชี้วัด 2.1 อัตราการขยายตัวของการลงทุนภาครัฐและเอกชน

เป้าหมายที่ 3 มูลค่าและปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.0

ตัวชี้วัด 3.1 อัตราการขยายตัวของมูลค่าและปริมาณการส่งออก

เป้าหมายที่ 4 ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตโดยรวมเพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 2.5 ต่อปีและผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงานเพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 2.5 ต่อปี

ตัวชี้วัด 4.1 ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิต

ตัวชี้วัด 4.2 ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

เป้าหมายที่ 5 กรอบอัตราเงินเฟ้อระยะปานกลางอยู่ที่ร้อยละ 2.5 ± 1.5 หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ไม่เกินร้อยละ 55 ของ GDP และดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุลไม่เกินร้อยละ 2 ต่อ GDP

ตัวชี้วัด 5.1 อัตราเงินเฟ้อ

ตัวชี้วัด 5.2 หนี้สาธารณะ

ตัวชี้วัด 5.3 ดุลบัญชีเดินสะพัด

เป้าหมายที่ 6 การลงทุนจากความร่วมมือภาครัฐและภาคเอกชน (Public Private Partnership: PPP) ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเฉลี่ยปีละ 47,000 ล้านบาท

ตัวชี้วัด 6.1 แหล่งทุน PPP ในการพัฒนาโครงการโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง

เป้าหมายที่ 7 ประชาชนและผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบภาษีมากขึ้น

ตัวชี้วัด 7.1 จำนวนการยื่นแบบเพื่อชำระภาษีประชาชนและผู้ประกอบการที่เข้าข่ายต้องเสียภาษีเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ 8 อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศโดย IMD เลื่อนขึ้นไปอยู่ในกลุ่ม 1 ใน 25 ของประเทศแรกที่ได้รับการจัดอันดับทั้งหมด

ตัวชี้วัด 8.1 อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศโดย IMD

2.2 การสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจรายสาขา

เป้าหมายที่ 1 ภาคเกษตรอุตสาหกรรมและบริการ (นอกเหนือจากบริการภาครัฐ) ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ3, 4.5 และ 6 ต่อปีตามลำดับ

ตัวชี้วัด 1.1 อัตราการขยายตัวของภาคเกษตรอุตสาหกรรมและบริการ

เป้าหมายที่ 2 เกษตรกรมีรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นเป็น 59,460 บาทต่อครัวเรือนในปี2564 และพื้นที่การเกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้นเป็น 5,000,000 ไร่ในปี 2564

ตัวชี้วัด 2.1 รายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตร

ตัวชี้วัด 2.2 จำนวนพื้นที่การเกษตรกรรมยั่งยืน

เป้าหมายที่ 3 มีพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมนิเวศจำนวน15พื้นที่

ตัวชี้วัด 3.1 จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมนิเวศ

เป้าหมายที่ 4 ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวไม่ต่ำกว่า3ล้านล้านบาทและอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว (The Travel & Tourism Competitiveness Index : TTCI) ไม่ต่ำกว่าอันดับที่30

ตัวชี้วัด 4.1 รายได้จากการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด 4.2 อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว (TTCI)

เป้าหมายที่ 5 สัดส่วน GDP SMEs ต่อ GDPทั้งประเทศเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ45 เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฉบับที่ 12

ตัวชี้วัด 5.1 สัดส่วน GDP SMEs ต่อ GDP ทั้งประเทศ

เป้าหมายที่ 6 เพื่อพัฒนาปัจจัยสนับสนุนด้านการเงินประกอบด้วย (1) ปรับเพิ่มอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันในภาคการเงิน (2) เพิ่มคะแนนทักษะทางการเงินของคนไทยเท่ากับคะแนนเฉลี่ยของโลก (3) ลดสัดส่วนการกู้เงินนอกระบบให้เหลือไม่เกินร้อยละ 2 และ (4) เพิ่มปริมาณการใช้บริการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์เป็น 200 ครั้ง/ปี/คน

ตัวชี้วัด 6.1 อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันในภาคการเงิน

ตัวชี้วัด 6.2 คะแนนทักษะทางการเงินของคนไทย

ตัวชี้วัด 6.3 สัดส่วนการกู้เงินนอกระบบ

ตัวชี้วัด 6.4 ปริมาณการใช้บริการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์

3. แนวทางการพัฒนาที่มีความสำคัญสูงและสามารถผลักดันสู่การปฏิบัติ

3.1 การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจำเป็นต้องเพิ่มศักยภาพของเศรษฐกิจเพื่อให้เศรษฐกิจขยายตัวได้สูงขึ้นโดยไม่สร้างแรงกดดันให้เกิดการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดเกิดภาวะเงินเฟ้อและแรงกดดันต่อภาระการคลังที่มากเกินไปควรมีการกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจเพื่อสนับสนุนการกระจายผลประโยชน์การพัฒนาโดยมีแนวทางการพัฒนาดังนี้

3.2 การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการมุ่งเน้นการสร้างเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตรอุตสาหกรรมบริการและการค้าการลงทุนเพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของประเทศสร้างรายได้และกระจายรายได้สู่คนในชุมชนอย่างทั่วถึงอันจะนำมาซึ่งความเข้มแข็งของทั้งเศรษฐกิจในภาพรวมและเศรษฐกิจฐานรากตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ปัจจุบันสภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นปัญหาและเป็นจุดอ่อนของการรักษาฐานการผลิตและให้บริการรวมทั้งการดำรงชีพที่ยั่งยืนฐานทรัพยากรธรรมชาติถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมากก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องพื้นที่ป่าไม้ลดลงทรัพยากรดินเสื่อมโทรมความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคามทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการและมีความเสี่ยงในการขาดแคลนในอนาคตเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้นจากการเข้าถึงและการจัดสรรการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติที่ไม่เป็นธรรมรวมทั้งปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมืองส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและต้นทุนทางเศรษฐกิจในขณะที่การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัย

พิบัติทางธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้นโดยเฉพาะอุทกภัยและภัยแล้งซึ่งส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจและห่วงโซ่การผลิตภายในประเทศและข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศซึ่งทวีความเข้มข้นทำให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้าขณะที่วาระการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลกหลัง ค.ศ. 2015 ซึ่งเป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลกในอีก 15 ปี ข้างหน้า(ค.ศ. 2016-2030) จะส่งผลกระทบต่อแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคตตั่งนั้นประเด็นท้าทายที่ต้องเร่งดำเนินการในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้แก่การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชนเร่งแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อมเพื่อลดมลพิษที่เกิดจากการผลิตและการบริโภคพัฒนาระบบบริหารจัดการที่โปร่งใสเป็นธรรมส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป็นวงกว้างมากขึ้นต้องเร่งเตรียมความพร้อมในลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศรวมทั้งบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติทางธรรมชาติ

1. วัตถุประสงค์

- 1.1 รักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและมีการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- 1.2 สร้างความมั่นคงด้านน้ำของประเทศและบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งระบบให้มีประสิทธิภาพ
- 1.3 บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและลดมลพิษให้มีคุณภาพดีขึ้น
- 1.4 พัฒนาขีดความสามารถในการลดก๊าซเรือนกระจกและการปรับตัวเพื่อลดผลกระทบจากการ

เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการรับมือกับภัยพิบัติ

2. เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมายที่ 1 การรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เป็นร้อยละ 40 ของพื้นที่ประเทศ แบ่งเป็นพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ร้อยละ 25 และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจร้อยละ 15 พื้นที่ป่าชายเลนเพิ่มจาก 1.53 ล้านไร่ เป็น 1.58 ล้านไร่มีการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐและลดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

ตัวชี้วัด 1.1 สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ของประเทศพื้นที่ปลูกและฟื้นฟูพื้นที่ป่าชายเลน

ตัวชี้วัด 1.2 แผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐ (โครงการ One Map) ทั่วประเทศ

ตัวชี้วัด 1.3 จำนวนชนิดพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตที่ใกล้สูญพันธุ์หรืออยู่ในภาวะถูกคุกคาม

เป้าหมายที่ 2 สร้างความมั่นคงและบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งระบบให้มีประสิทธิภาพบริหารจัดการน้ำในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุลระหว่างความต้องการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุนเพิ่มพื้นที่ชลประทานปีละ 350,000 ไร่ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำทั้งภาคการผลิตและการบริโภคป้องกันและลดความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

ตัวชี้วัด 2.1 จำนวนหมู่บ้านมีน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภคบริโภค

ตัวชี้วัด 2.2 แผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของ 25 ลุ่มน้ำ

ตัวชี้วัด 2.3 พื้นที่ชลประทาน

ตัวชี้วัด 2.4 ประสิทธิภาพการใช้น้ำทั้งภาคการผลิตและการบริโภค

ตัวชี้วัด 2.5 ปริมาณความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

เป้าหมายที่ 3 การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและลดมลพิษขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องและนำไปใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการกำจัดไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 กากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายทั้งหมดเข้าสู่ระบบการจัดการที่ถูกต้องฟื้นฟูแหล่งน้ำผิวดินให้มีคุณภาพในเกณฑ์ดีและแก้ไขปัญหาวิกฤตหมอกควัน

ตัวชี้วัด 3.1 สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องและนำไปใช้ประโยชน์สัดส่วนของเสียอันตรายชุมชนที่ได้รับการกำจัดและสัดส่วนกากอุตสาหกรรมอันตรายที่เข้าสู่ระบบการจัดการที่ถูกต้อง

ตัวชี้วัด 3.2 คุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดินที่อยู่ในเกณฑ์ดี

ตัวชี้วัด 3.3 คุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตหมอกควัน

เป้าหมายที่ 4 เพิ่มประสิทธิภาพการลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและคมนาคมขนส่งลดลงภายในปี 2563 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 ของการปล่อยในกรณีปกติมีกลไกจัดการเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในด้านต่างๆหรือในพื้นที่หรือสาขาที่มีความเสี่ยงจะได้รับผลกระทบสูง

ตัวชี้วัด 4.1 ร้อยละการเปลี่ยนแปลงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและคมนาคมขนส่ง

ตัวชี้วัด 4.2 ต้นทุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหน่วย (บาทต่อตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า)

ตัวชี้วัด 4.3 แผนปฏิบัติการการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในรายสาขาที่จำเป็นเช่นการจัดการน้ำเกษตรสาธารณสุข

ตัวชี้วัด 4.4 กลไกภายในประเทศเพื่อสนับสนุนด้านการเงินเทคโนโลยีและการเสริมสร้างศักยภาพ

เป้าหมายที่ 5 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัยลดลง

ตัวชี้วัด 5.1 ระบบพยากรณ์และเตือนภัยล่วงหน้าสำหรับภาคเกษตรและการจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่เสี่ยงภัย

ตัวชี้วัด 5.2 สัดส่วนของพื้นที่เสี่ยงภัยที่ได้รับการจัดตั้งเครือข่ายเฝ้าระวังภัยธรรมชาติ

ตัวชี้วัด 5.3 จำนวนผู้เสียชีวิตและมูลค่าความเสียหายจากภัยธรรมชาติ

3. แนวทางการพัฒนาที่มีความสำคัญสูงและสามารถผลักดันสู่การปฏิบัติ

3.1 การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติสร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรมใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติโดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัวรักษาความมั่นคงของฐาน

ทรัพยากรสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรมรวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์เพื่อใช้ในการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นดังนี้

3.2 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคงสมดุลและยั่งยืนทั้งในมิติเชิงปริมาณและคุณภาพด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนโดยเฉพาะประชาชนผู้มีส่วนได้เสียในพื้นที่ลุ่มน้ำเพื่อกำหนดทิศทางการบริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรน้ำในทุกมิติโดยคำนึงถึงศักยภาพและข้อจำกัดด้านสิ่งแวดล้อมและมิติเชิงสังคมของพื้นที่ลุ่มน้ำดังนี้

3.3 แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อมด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศขยะน้ำเสียและของเสียอันตรายที่เกิดจากการผลิตและบริโภคสร้างเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมหรือเมืองสีเขียวเพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชนโดยมีแนวทางดำเนินงานดังนี้

3.4 ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยเน้นการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยใช้แนวคิดตลอดวัฏจักรชีวิต (Life Cycle Thinking) ดังนี้

3.5 สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

3.6 บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติเพื่อให้เกิดความเสียหายน้อยที่สุดและนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนโดย

3.7 พัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศ

สู่ความมั่นคงและยั่งยืนการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคมวัฒนธรรมและการเมืองอันเกิดจากกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติทั้งภัยคุกคามภายนอกได้แก่การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทมหาอำนาจในภูมิภาคต่างๆของโลกความขัดแย้งด้านอาณาเขตแบบรัฐต่อรัฐอาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้ายและภัยคุกคามภายในประเทศได้แก่สถาบันหลักของชาติได้รับผลกระทบจากความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติการสร้างสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้และการคุกคามทางเศรษฐกิจโดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ในระยะ 5 ปีต่อไปซึ่งเป็นช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงให้ความสำคัญต่อการฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคงที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศโดยเฉพาะการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติของผู้มีความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์บนพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขและการเตรียมการรับมือกับอาชญากรรมข้ามชาติซึ่งจะส่งผลกระทบอย่างมีนัยยะสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะ 20 ปีข้างหน้า

1. วัตถุประสงค์

1.1 เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงภายในและป้องกันปัญหาภัยคุกคามที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติ

1.2 เพื่อสร้างความพร้อมและฝึกกำลังของทุกภาคส่วนให้มีขีดความสามารถในการบริหารจัดการด้านความมั่นคงและมีศักยภาพในการป้องกันและแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดจากภัยคุกคามทั้งภัยทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ

1.3 เพื่อสร้างความสอดคล้องระหว่างนโยบายด้านความมั่นคงให้สนับสนุนเสถียรภาพและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสังคมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สามารถพัฒนาไปในทิศทางเดียวกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงกับมิตรประเทศในการสนับสนุนการรักษาความสงบสุขและผลประโยชน์ของชาติ

2. เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมายภาพรวมคือผลประโยชน์ของชาติว่าด้วยความมั่นคงมั่งคั่งยั่งยืน

เป้าหมาย 1 ปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ

ตัวชี้วัด 1.1 กิจกรรมเทิดพระเกียรติและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์

ตัวชี้วัด 1.2 คติการล่วงละเมิดสถาบัน

เป้าหมายที่ 2 สังคมมีความสมานฉันท์ผู้เห็นต่างทางความคิดของคนในชาติสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาคความมั่นคง

ตัวชี้วัด 2.1 ความไม่มีเสถียรภาพทางการเมือง (ดัชนีสันติภาพโลก)

ตัวชี้วัด 2.2 ผู้เสียชีวิตจากความขัดแย้งภายในประเทศ (ดัชนีสันติภาพโลก)

ตัวชี้วัด 2.3 กิจกรรมที่ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาคความมั่นคง

เป้าหมายที่ 3 ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีโอกาสในการศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด 3.1 ความเสียหายและจำนวนการก่อเหตุร้ายที่มีมูลเหตุจากความไม่สงบ

ตัวชี้วัด 3.2 รายได้ครัวเรือนจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยและอัตราการว่างงานในพื้นที่ 3 จชต.

ตัวชี้วัด 3.3 กิจกรรมสาธารณประโยชน์ที่ประชาชนทุกศาสนาร่วมดำเนินการ

เป้าหมายที่ 4 ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนมิตรประเทศและนานาชาติในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติ

ตัวชี้วัด 4.1 ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน (ดัชนีสันติภาพโลก)

ตัวชี้วัด 4.2 คติที่เกี่ยวข้องกับภัยคุกคามข้ามชาติ

เป้าหมายที่ 5 ประเทศไทยมีความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทางทหารมีอันดับความเสี่ยงจากการก่อการร้ายต่ำกว่าอันดับที่ 20 ของโลกและมีอันดับความเสี่ยงจากการโจมตีด้านไซเบอร์ในต่ำกว่าอันดับที่ 10 ของโลก

ตัวชี้วัด 5.1 ความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทางทหาร

ตัวชี้วัด 5.2 ความเสี่ยงต่อการได้รับผลกระทบจากการก่อการร้าย (ดัชนีความเสี่ยงของโลกของ WEF)

ตัวชี้วัด 5.3 ความเสี่ยงต่อการถูกคุกคามจากอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ (ดัชนีความปลอดภัยไซเบอร์ของโลกของ International Telecommunication Union: ITU)

เป้าหมายที่ 6 จัดทำแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงที่สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมตัวชี้วัดแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงในแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

3. แนวทางการพัฒนา

จากปัจจัยดังกล่าวได้กำหนดแนวทางการพัฒนาในแผนพัฒนาฉบับที่ 12 โดยกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านความมั่นคงที่มีความจำเป็นเร่งด่วนและมีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อมและความมั่นคงของประเทศที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในอาเซียนและประชาคมโลกในระยะ 5 ปีได้แก่

3.1 การรักษาความมั่นคงภายในเพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ

3.2 การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่นๆ

3.3 การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคงเพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจสังคมและการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ

3.4 การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งประโยชน์ทางเศรษฐกิจสังคมและความมั่นคงของชาติเหนืออาณาเขตทางทะเล

3.5 การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนาเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงการพัฒนภายใต้อำนาจร่วมของภาคประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการในภาครัฐการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ความอ่อนแอของระบบการบริหารจัดการในภาครัฐและการขาดธรรมาภิบาลในสังคมไทยเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่สำคัญประการหนึ่งมาอย่างต่อเนื่องทั้งในเรื่องความอ่อนแอของการบริหารจัดการของภาครัฐการขาดประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการบริหารจัดการภาครัฐให้บรรลุเป้าประสงค์ที่วางไว้การให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากลการขาดประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายการบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นที่ยังขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสกระบวนการที่เปิดให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจการใช้งบประมาณยังไม่เพียงพอระบบและกระบวนการยุติธรรมไม่สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างเสมอภาคและเป็นธรรมรวมทั้งการทุจริตประพฤติมิชอบที่ยังเป็นปัญหาสำคัญของประเทศในช่วง 5 ปีต่อจากนี้ไปเป็นช่วงเวลาสำคัญที่ต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังเพื่อให้เป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศในทุกด้านให้ประสบผลสำเร็จบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ 12 และวางพื้นฐานเพื่อให้บรรลุตามกรอบเป้าหมายอนาคตในปี 2577 ของการพัฒนาในด้านต่างๆและระบบการบริหารจัดการภาครัฐโดยต้องให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและพัฒนาธรรมาภิบาลในภาครัฐอย่างเป็นรูปธรรมทั้งในด้านระบบการบริหารงานและบุคลากรในส่วนการบริหารจัดการภาครัฐให้โปร่งใสมีประสิทธิภาพรับผิดชอบตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรมและประชาชนมีส่วนร่วมมีการกระจายอำนาจและแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลางภูมิภาคและท้องถิ่น

1. วัตถุประสงค์

- 1.1 เพื่อให้ภาครัฐมีขนาดเล็กมีการบริหารจัดการที่ดีและได้มาตรฐานสากล
- 1.2 เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีการบริหารจัดการและให้บริการแก่ประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผลและโปร่งใสตรวจสอบได้
- 1.3 เพื่อลดปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบของประเทศ
- 1.4 เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการทางกฎหมายให้สามารถอำนวยความสะดวกด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรมแก่ประชาชน

2. เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมายที่ 1 ลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐและประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศให้อยู่ในอันดับสองของอาเซียนเมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

ตัวชี้วัด 1.1 อันดับประสิทธิภาพภาครัฐจัดทำโดยสถาบันการศึกษานานาชาติ

ตัวชี้วัด 1.2 อันดับความยากง่ายในการประกอบธุรกิจจัดทำโดยธนาคารโลก

ตัวชี้วัด 1.3 ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรของรัฐต่องบประมาณรายจ่ายประจำปี

เป้าหมายที่ 2 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตัวชี้วัด 2.1 สัดส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละประเภทที่ได้รับรางวัลการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด

ตัวชี้วัด 2.2 ข้อร้องเรียนและคดีเกี่ยวกับการดำเนินงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป้าหมายที่ 3 เพิ่มคะแนนดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชันให้อยู่สูงกว่าร้อยละ 50 เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ตัวชี้วัดระดับคะแนนของดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน

เป้าหมายที่ 3 ลดจำนวนคดีที่มีการพิจารณาตัดสินลงโทษผิดพลาดตัวชี้วัดจำนวนคดีที่มีการผิดพลาดหรือร้องฟ้องใหม่ซึ่งรัฐได้ชดเชยความเสียหาย

3. แนวทางการพัฒนา

3.1 ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงานบทบาทภารกิจและคุณภาพบุคลากรภาครัฐให้มีความโปร่งใสทันสมัยคล่องตัวมีขนาดที่เหมาะสมเกิดความคุ้มค่าสามารถให้บริการประชาชนในรูปแบบทางเลือกที่หลากหลายและมีคุณภาพข้าราชการมีคุณภาพประสิทธิภาพและความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่องค์กรมีสมรรถนะสูงและมีความทันสมัยราชการบริหารส่วนกลางมีขนาดเล็กและราชการบริหารส่วนท้องถิ่นมีขนาดที่เหมาะสมกับพื้นที่รับผิดชอบ

3.2 ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณและสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐเพื่อให้งานจัดสรรและการใช้จ่ายมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับเวลาเกิดความเสมอภาคลดความเหลื่อมล้ำมีกลไกและช่องทางให้ประชาชนและภาคเอกชนเข้าถึงข้อมูลสามารถตรวจสอบกระบวนการดำเนินงานงบประมาณและการคลังของภาครัฐได้อย่างโปร่งใสยิ่งขึ้นโดย

3.3 เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากลเพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจได้รับบริการที่มีคุณภาพได้มาตรฐานตรงตามความต้องการของประชาชนและภาคธุรกิจ

3.4 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึงผู้มีส่วนได้เสียได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาลดการพึ่งพิงงบประมาณประเภทเงินอุดหนุนจากรัฐบาลมีความคล่องตัวพึ่งตนเองทางการคลังได้ในระยะยาวและสามารถจัดบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนอย่างมีมาตรฐานและประสิทธิภาพมากขึ้นโดย

3.5 ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบเพื่อให้สังคมไทยมีวินัยโปร่งใสและยุติธรรมรวมทั้งสร้างความเข้มแข็งเป็นภูมิคุ้มกันของสังคมไทยให้ครอบคลุมภาครัฐภาคเอกชนและภาคประชาชนพร้อมทั้งเพื่อสร้างพลังการขับเคลื่อนค่านิยมต่อต้านการทุจริตโดย

3.6 ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัยเป็นธรรมและสอดคล้องกับข้อบังคับสากล หรือข้อตกลงระหว่างประเทศเพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนอย่างเสมอภาคผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความมั่นใจ ยอมรับและปฏิบัติตามกติกาเอื้อต่อการกิจกรรมภาคีรัฐการลงทุนและดำเนินธุรกิจภาคเอกชนดึงดูดการลงทุนจาก ต่างประเทศลดความเหลื่อมล้ำและเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนตลอดจนมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและ มีประสิทธิภาพรวมทั้งการวินิจฉัยคดีมีความถูกต้องรวดเร็วโปร่งใสและเป็นธรรมตามหลักนิติธรรมและลดปริมาณ ผู้กระทำความผิดในที่ควบคุมโดย

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

การพัฒนาการพัฒนาคโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์เป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุน เศรษฐกิจและสังคมการกระจายความเจริญและการพัฒนาเมืองและพื้นที่รวมทั้งการยกระดับคุณภาพชีวิตของ ประชาชนอย่างไรก็ตามที่ผ่านมาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศประสบปัญหาความ ต่อเนื่องในการดำเนินการและปัญหาเชิงปริมาณคุณภาพและการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับ มาตรฐานสากลทำให้มีข้อจำกัดในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพดังนั้นการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่12จะมุ่งเน้นการขยาย ขีดความสามารถและพัฒนาคุณภาพการให้บริการเพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจหลักและ ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของทุกกลุ่มในสังคมสนับสนุนให้เกิดความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและในอาเซียนอย่าง เป็นระบบโดยมีโครงข่ายเชื่อมโยงภายในประเทศที่สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆการ พัฒนาระบบการบริหารจัดการและการกำกับดูแลให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินการ สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการพื้นฐานและการคุ้มครองผู้บริโภคการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องเพื่อสร้าง โอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศและการพัฒนาผู้ประกอบการในสาขาโลจิสติกส์และหน่วยงานที่มีศักยภาพเพื่อไป ทำธุรกิจในต่างประเทศ

1. วัตถุประสงค์

1.1 เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการคมนาคมขนส่งและการค้ารวมทั้งมีกลไก กำกับดูแลการประกอบกิจการขนส่งที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใสให้สามารถสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการ แข่งขันของประเทศจากการพัฒนาโครงข่ายการขนส่งและยกระดับคุณภาพชีวิตให้กับประชาชน

1.2 เพื่อสร้างความมั่นคงทางพลังงานเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานและส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน และพลังงานสะอาดตลอดจนขยายโอกาสทางธุรกิจใภูมิภาคอาเซียนจากการพัฒนาด้านพลังงาน

1.3 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและขยายการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลอย่างทั่วถึงทั้งประเทศในราคา ที่เหมาะสมเป็นธรรมและส่งเสริมธุรกิจดิจิทัลใหม่และนวัตกรรมรวมทั้งพัฒนาระบบความปลอดภัยทาง ไซเบอร์ให้มีความมั่นคงและคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลให้แก่ผู้ใช้บริการ

1.4 เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและขยายการให้บริการโครงสร้างพื้นฐานด้านน้ำประปาทั้งในเชิงปริมาณและ คุณภาพให้ครอบคลุมทั่วประเทศลดอัตราน้ำสูญเสียในระบบประปาและกลไกการบริหารจัดการการประกอบกิจการ น้ำประปาในภาพรวมของประเทศ

1.5 เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อลดการนำเข้าจากต่างประเทศ และสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ

2. เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมายที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในภาพรวมมีเป้าหมายลดความเข้มการใช้ พลังงาน (Energy Intensity: EI) อยู่ที่12.83พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ/พันล้านบาทในปี 2564 รวมทั้งมีเป้าหมายใน การลดต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยเป็นร้อยละ 12 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในปี 2564 โดยในส่วนของ ต้นทุนค่าขนส่งสินค้าจะลดให้ต่ำกว่าร้อยละ7ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

ตัวชี้วัด 1.1 สัดส่วนการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

ตัวชี้วัด 1.2 สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

เป้าหมายที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบคมนาคมขนส่งมีเป้าหมายเพิ่มปริมาณการขนส่งสินค้าทางรางจากร้อยละ 2 เป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ 4 และปริมาณการขนส่งสินค้าทางน้ำเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 15 เป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ 19 มีปริมาณผู้ใช้ระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองเพิ่มขึ้นโดยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 5 เป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 และท่าอากาศยานในกรุงเทพมหานครและท่าอากาศยานในภูมิภาคมีขีดความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารเพิ่มขึ้นเป็น 100 และ 42 ล้านคนต่อปีตามลำดับ

ตัวชี้วัด 2.1 สัดส่วนปริมาณการขนส่งสินค้าทางรางและทางน้ำต่อปริมาณการขนส่งสินค้าทั้งหมดภายในประเทศ

ตัวชี้วัด 2.2 สัดส่วนของผู้ใช้ระบบขนส่งสาธารณะ (รถไฟฟ้า เรือ รถไฟ รถโดยสารสาธารณะ รถตู้โดยสาร และ รถโดยสารด่วนพิเศษ (BRT)) ต่อปริมาณการเดินทางในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ตัวชี้วัด 2.3 ความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารโดยรวมของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ท่าอากาศยานดอนเมือง และ ท่าอากาศยานภูมิภาค

เป้าหมายที่ 3 การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และประสิทธิภาพในการอำนวยความสะดวกทางการค้าอยู่ในอันดับดีขึ้นภายในปี 2564 และบุคลากรด้านโลจิสติกส์ได้รับการพัฒนาให้มีผลิตภาพสูงขึ้นรวมทั้งมีปริมาณการขนส่งสินค้าผ่านเข้า-ออก ณ ด่านการค้าชายแดนสำคัญที่เชื่อมต่อกับโครงข่ายทางเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี

ตัวชี้วัด 3.1 อันดับดัชนีความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และประสิทธิภาพการอำนวยความสะดวกทางการค้า

ตัวชี้วัด 3.2 สัดส่วนรายได้ของธุรกิจโลจิสติกส์ต่อจำนวนบุคลากรด้านโลจิสติกส์

ตัวชี้วัด 3.3 ปริมาณสินค้าที่ผ่านเข้า-ออก ณ ด่านการค้าชายแดนที่สำคัญ

เป้าหมายที่ 4 การพัฒนาด้านพลังงานมีเป้าหมายเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเป็นร้อยละ 17.34 ในปี 2564 และลดการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้าให้เหลือ ร้อยละ 47 ในปี 2564

ตัวชี้วัด 4.1 สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย

ตัวชี้วัด 4.2 สัดส่วนการใช้ก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า

เป้าหมายที่ 5 การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลมีเป้าหมายที่จะขยายโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ได้ ร้อยละ 85 ของหมู่บ้านทั่วประเทศและมีผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลรายใหม่เพิ่มขึ้นจำนวนไม่น้อยกว่า 1,000 รายรวมทั้งหน่วยงานภาครัฐมีระบบความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ในการรับมือภัยคุกคามทางออนไลน์อย่างน้อยร้อยละ 80 ของหน่วยงานภาครัฐทั้งหมดเมื่อสิ้นสุดแผนฯ

ตัวชี้วัด 5.1 อันดับความพร้อมใช้ของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Network Readiness Index: NRI)

ตัวชี้วัด 5.2 จำนวนหมู่บ้านที่มีอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเข้าถึง

ตัวชี้วัด 5.3 จำนวนผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัล

ตัวชี้วัด 5.4 จำนวนเหตุละเมิดความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่เกิดขึ้นในประเทศ เป้าหมายที่ 6 การพัฒนาด้านสาธารณูปการ (น้ำประปา) มีเป้าหมายขยายกำลังการผลิตน้ำประปาและกระจายโครงข่ายการให้บริการน้ำประปาครอบคลุมพื้นที่บริการในเขตนครหลวงร้อยละ 100 ภายในปี 2561 ในเขตภูมิภาค/เทศบาลให้ครอบคลุมร้อยละ 80 เมื่อสิ้นสุดแผนฯ และจัดหา น้ำสะอาดหรือก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้านให้ครอบคลุมทุกหมู่บ้านเมื่อสิ้นสุดแผนฯ ลดอัตราการสูญเสียระบบส่งและจำหน่ายน้ำในเขตนครหลวงให้มีความสูญเสียน้อยกว่าร้อยละ 20 และเขตภูมิภาค/เทศบาลให้มีความสูญเสียน้อยกว่าร้อยละ 25 ภายในปี 2564 รวมทั้งมีการจัดตั้งองค์กร

กำกับดูแลกิจการประปาที่เป็นเอกภาพและมีกฎหมายรองรับการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรมให้แล้วเสร็จภายในปี 2562

ตัวชี้วัด 6.1 สัดส่วนประชากรที่ได้รับบริการน้ำประปาที่เพิ่มใหม่ต่อประชากรทั้งหมด

- ตัวชี้วัด 6.2 สัดส่วนหมู่บ้านที่ได้รับบริการน้ำสะอาดเพิ่มใหม่ต่อจำนวนหมู่บ้านทั่วประเทศ
- ตัวชี้วัด 6.3 ร้อยละของอัตราน้ำสูญเสียที่ลดลงได้และระดับความสำเร็จตามแผนปฏิบัติการลดน้ำสูญเสีย
- ตัวชี้วัด 6.4 มืองค์กรกำกับดูแลการประกอบกิจการประปา

3. แนวทางการพัฒนา

- 3.1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง
- 3.2 การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง
- 3.3 การพัฒนาระบบโลจิสติกส์
- 3.4 การพัฒนาด้านพลังงาน
- 3.5 การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล
- 3.6 การพัฒนาระบบน้ำประปา

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรม

ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยอาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจากปัจจัยความได้เปรียบพื้นฐานที่มีอยู่ทั้งด้านแรงงานทรัพยากรธรรมชาติและการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากต่างประเทศมากกว่าการสะสมองค์ความรู้เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของตนเองทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตกอยู่กับประเทศผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยีการลงทุนวิจัยและพัฒนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในชั้นประยุกต์และใช้ประโยชน์ยังไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่สังคมนวัตกรรมอีกทั้งความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีได้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งเชิงเศรษฐกิจและสังคมไปทั่วโลกโดยประเทศที่มีพัฒนาการทางเศรษฐกิจสูงอาทิ เกาหลีใต้สหรัฐอเมริกาญี่ปุ่นและสวีเดนล้วนเป็นต้นแบบสำคัญที่แสดงให้เห็นว่าหากต้องการเพิ่มศักยภาพของประเทศจำเป็นต้องปรับตัวเรียนรู้และมุ่งสู่การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในระยะต่อไปการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศไทยจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงานให้มุ่งเน้นความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาโดยกำหนดประเด็นวิจัยของชาติที่ตอบโจทย์การยกระดับศักยภาพการผลิตเกษตรอุตสาหกรรมและบริการที่เป็นฐานเดิมและการต่อยอดขยายฐานใหม่ด้วยการพัฒนานวัตกรรมรวมถึงการพัฒนานวัตกรรมที่ยกระดับคุณภาพสังคมและการดำรงชีวิตของประชาชนในสังคมผู้สูงอายุการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพให้มีความรู้และทักษะสูงการพัฒนาหน่วยงานทดสอบและรับรองมาตรฐานในระดับสากลการดำเนินมาตรการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัยระบบแรงจูงใจและระบบสนับสนุนการพัฒนานวัตกรรมต่างๆกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่ออำนวยความสะดวกการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการรับเทคโนโลยีจากต่างประเทศรวมทั้งทรัพย์สินทางปัญญาขึ้นมารองรับเพื่อให้ประเทศไทยไม่อยู่ในสถานะเป็นเพียงแค่ผู้ซื้อและผู้รับถ่ายทอดเทคโนโลยีจากต่างประเทศแต่สามารถพัฒนาเทคโนโลยีได้ด้วยตนเองในอนาคตโดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสำหรับกลุ่มการผลิตและบริการเป้าหมายดังนั้นเพื่อให้ประเทศไทยพัฒนาเข้าสู่สังคมนวัตกรรมและเตรียมการก้าวสู่ประเทศรายได้สูงในอนาคตแนวทางการพัฒนาในช่วงระยะเวลา 5 ปีจะต้องให้ความสำคัญกับการใช้องค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ผลงานวิจัยและพัฒนาความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์อย่างเข้มข้นทั้งในภาครัฐกิจภาครัฐและภาคประชาสังคมรวมทั้งให้ความสำคัญกับการพัฒนาสภาวะแวดล้อมหรือปัจจัยพื้นฐานที่เอื้ออำนวยทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาการพัฒนาศักยภาพการวิจัยโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและการบริหารจัดการเพื่อช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่เป้าหมายดังกล่าว

1. วัตถุประสงค์

- 1.1 เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยกระดับความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นก้าวหน้าให้สนับสนุนการสร้างมูลค่าของสาขาการผลิตและบริการเป้าหมาย
- 1.2 เพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงและนำเทคโนโลยีไปใช้ให้กับเกษตรกรรายย่อยวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

1.3 เพื่อพัฒนานวัตกรรมที่มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและคุณภาพสิ่งแวดล้อม

1.4 เพื่อบูรณาการระบบบริหารจัดการวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมให้สามารถดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน

2. เป้าหมายและตัวชี้วัด

2.1 เป้าหมาย

เป้าหมายที่ 1 เพิ่มอันดับความสามารถการแข่งขันโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และด้านเทคโนโลยีจัด โดย IMD (International Institute of Management Development) ให้อยู่ในลำดับ 1 ใน 30

ตัวชี้วัด 1.1 อันดับความสามารถการแข่งขันโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์โดย IMD

ตัวชี้วัด 1.2 อันดับความสามารถการแข่งขันโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีโดย IMD

เป้าหมายที่ 2 เพิ่มสัดส่วนค่าใช้จ่ายการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาสู่ร้อยละ 1.5 ของ GDP และมีสัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนต่อภาครัฐเป็น 70:30 โดยมีสัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาในอุตสาหกรรม ยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศ : งานวิจัยพื้นฐานเพื่อสร้าง/สะสมองค์ความรู้ : ระบบโครงสร้างพื้นฐาน บุคลากรและระบบมาตรฐานเป็น 55 : 25 : 20

ตัวชี้วัด 2.1 ค่าใช้จ่ายการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP

ตัวชี้วัด 2.2 สัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนต่อภาครัฐ

ตัวชี้วัด 2.3 สัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาในอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศ : งานวิจัยพื้นฐานเพื่อสร้าง/สะสมองค์ความรู้ : ระบบโครงสร้างพื้นฐานบุคลากรและระบบมาตรฐาน

เป้าหมายที่ 3 เพิ่มจำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาเป็น 25 คนต่อประชากร 10,000 คน

ตัวชี้วัด 3.1 บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาต่อประชากร 10,000 คน

เป้าหมายที่ 4 เพิ่มโอกาสการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและเทคโนโลยีพร้อมใช้ของเกษตรกรรายย่อยวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ตัวชี้วัด 4.1 ผลงานวิจัยและเทคโนโลยีพร้อมใช้ที่ถูกนำไปใช้ในการสร้างมูลค่าการผลิตให้กับเกษตรกรรายย่อยวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เป้าหมายที่ 5 เพิ่มจำนวนนวัตกรรมทางสังคมและนวัตกรรมสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการที่ผลิตได้เองภายในประเทศ

ตัวชี้วัด 5.1 นวัตกรรมทางสังคมและนวัตกรรมสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการที่ผลิตได้เองภายในประเทศ

3. แนวทางการพัฒนา

3.1 เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคมโดย

3.2 พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี (Technopreneur)

3.3 พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ

ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ 12 การยกระดับฐานการผลิตและบริการเดิมให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น และการขยายฐานใหม่ที่สำคัญกับการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมควบคู่ไปด้วยเป็นเป้าหมายที่สำคัญซึ่งการตอบสนองต่อเป้าหมายดังกล่าวประเทศไทยต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่ การดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อเสริมจุดเด่นในระดับภาคและจังหวัดในการเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ ประกอบกับการขยายตัวของประชากรในเขตเมืองเป็นโอกาสในการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชนโดยการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่และมีศักยภาพในการรองรับการค้าการลงทุนช่วยลดแรงกดดันจากกระจุกตัวของการพัฒนาอยู่ในกรุงเทพฯและภาคกลางที่เป็นผลจากการพัฒนาที่ผ่านมาและในขณะเดียวกันก็เป็นการช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและทำให้เกิดผลตอบแทนในเชิงเศรษฐกิจและสังคมของการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ที่เป็นโครงข่ายระหว่างเมืองที่จะเป็นระบบสมบูรณ์ขึ้นเช่นเดียวกับการยกระดับคุณภาพ

และการส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกทำให้มีโอกาสเป็นเขตเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน สามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้ต่อนอกจากนั้นการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นโอกาสในการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาคของไทยกับประเทศเพื่อนบ้านดังนั้นแผนพัฒนาฉบับที่12นี้จึงมุ่งเน้นการพัฒนาและเร่งดำเนินการในประเด็นท้าทายได้แก่การสร้าง ความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่ที่สร้างรายได้สำหรับประชาชนในภาคการพัฒนาเมืองให้เติบโตอย่างมีคุณภาพการพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้รองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคตอย่างมีสมดุลและการบริหารจัดการพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เจริญเติบโตและแข่งขันได้อย่างยั่งยืนรวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพกลไกการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคและเมืองให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

1. วัตถุประสงค์

- 1.1 เพื่อกระจายความเจริญและโอกาสทางเศรษฐกิจไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึงมากขึ้น
- 1.2 เพื่อพัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม
- 1.3 เพื่อพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักให้ขยายตัวอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและเพิ่มคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน
- 1.4 เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาในพื้นที่อย่างยั่งยืน

2. เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมายที่ 1 ลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น

ตัวชี้วัด 1.1 ผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัวระหว่างภาค

ตัวชี้วัด 1.2 สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้ระดับภาค

เป้าหมายที่ 2 เพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคมตัวชี้วัดเมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองน่าอยู่

เป้าหมายที่ 3 พื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด 3.1 ค่าเฉลี่ยสารอินทรีย์ระเหยง่ายในพื้นที่อุตสาหกรรมหลักบริเวณมาบตาพุดไม่เกินเกณฑ์มาตรฐาน

ตัวชี้วัด 3.2 ข้อร้องเรียนของประชาชนเกี่ยวกับผลกระทบจากการประกอบการในพื้นที่

เป้าหมายที่ 4 เพิ่มมูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนร้อยละ20

ตัวชี้วัด 4.1 มูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน

ตัวชี้วัด 4.2 สถานประกอบการที่จดทะเบียนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่

3. แนวทางการพัฒนา

3.1 การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง

3.2 การพัฒนาเมือง

3.3 การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 10 ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่12การพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศในทุกระดับจะเป็นการผลักดันขับเคลื่อนเนื่องจากการดำเนินการตามยุทธศาสตร์การเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและภูมิภาคภายใต้กรอบแผนพัฒนาฉบับที่ 11 โดยที่ในระยะเวลา 5 ปีต่อจากนี้ไปจะมุ่งเน้นการผลักดันให้ความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบและในเชิงสถาบันมีความคืบหน้ามีความชัดเจนในระดับปฏิบัติการและในแต่ละจุดพื้นที่เชื่อมโยงระหว่างประเทศภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคและภูมิภาครวมทั้งความร่วมมือในการลดการใช้มาตรการที่ไม่ใช่มาตรการทางภาษี (Non-tariff barriers: NTBs) ในการกีดกันการค้าการลงทุนระหว่างกันควบคู่ไปกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชิงกายภาพที่จะต้องดำเนินการให้คืบหน้าตามแผนการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานทั้งเครือข่ายภายในประเทศและการต่อเชื่อม

กับประเทศเพื่อนบ้านและการเตรียมความพร้อมให้ประเทศไทยเป็นประตูไปสู่ภาคตะวันตกและตะวันออกช่วงเวลา5ปี
ต่อจากนี้ไปมุ่งเน้นการต่อยอดจากความร่วมมือเชิงกายภาพสู่การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและชุมชนตามแนวระเบียง
เศรษฐกิจต่างๆเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการกระจายความเจริญในการพัฒนาชุมชน
จังหวัดและเมืองตามแนวระเบียงเศรษฐกิจรวมถึงพื้นที่เชื่อมโยงอื่นภายในประเทศในขณะเดียวกันประเทศไทยต้อง
ดำเนินยุทธศาสตร์ในเชิงรุกในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศทั้งในส่วนที่จะทำให้เกิดการ
เชื่อมต่อห่วงโซ่มูลค่าในอาเซียนที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและเพื่อขยายโอกาสด้านการค้าและการลงทุน
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศ CLMV (Cambodia Laos Myanmar Vietnam) และอาเซียนรวมทั้งการส่งเสริม
การใช้ประโยชน์จากกรอบความร่วมมือของอาเซียนกับกลุ่มประเทศนอกกลุ่มอาเซียนรวมถึงหุ้นส่วนการพัฒนา
ภูมิภาคทั้งนี้ความร่วมมือที่สมบูรณ์และการลงทุนของไทยในภูมิภาคจะส่งผลให้ประเทศไทยสามารถใช้จุดเด่นในเรื่อง
ที่ตั้งเชิงภูมิศาสตร์ให้เกิดผลเต็มที่ในการที่จะพัฒนาประเทศไทยไปเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการค้าที่สำคัญแห่ง
หนึ่งของภูมิภาคในขณะเดียวกันประเทศไทยก็ต้องให้ความสำคัญกับความร่วมมือระหว่างประเทศในระดับที่เป็นวง
กว้างขึ้นอาทิกลุ่มความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic
Partnership : RCEP) ความร่วมมือภายใต้กรอบเอเปคและกลุ่มประเทศ77เป็นต้นที่จะต้องสนับสนุนการดำเนินงาน
ตามข้อผูกพันและพันธกรณีตลอดจนมาตรฐานต่างๆที่ประเทศไทยมีความเกี่ยวข้องในฐานะประเทศสมาชิกทั้งในเวที
ระดับโลกระดับภูมิภาคและระดับอนุภูมิภาคโดยให้ความสำคัญกับความเชื่อมโยงประเทศในภูมิภาคต่างๆให้ใกล้ชิดใน
ทุกด้านมากขึ้นและผลักดันให้การพัฒนาประเทศไทยสอดคล้องกับมาตรฐานสากลและข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ
อาทิเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ข้อกำหนดปริมาณการปล่อยก๊าซ
คาร์บอนไดออกไซด์ (CO2 emission) มาตรฐานด้านการบินและมาตรฐานด้านสิทธิมนุษยชนและแรงงานข้ามชาติ
เป็นต้นทั้งนี้ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศของไทยต้องยึดหลักคิดเสรีเปิดเสรีและเปิดโอกาสโดยดำเนิน
นโยบายการค้าและการลงทุนที่เสรีเปิดกว้างและเป็นธรรมเพื่อเสริมสร้างบรรยากาศในการประกอบธุรกิจขณะที่
ประเทศไทยต้องปรับตัวทั้งเชิงรับและเชิงรุกให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต
ส่งเสริมบทบาทเชิงรุกของประเทศไทยในการแสวงหาตลาดใหม่ๆส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศ
และส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมจากการเรียนรู้ภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆอาทิการเปลี่ยนแปลงและการปฏิรูป
ด้านกฎระเบียบและการปฏิรูปภาครัฐและการปฏิรูปภาคบริการภายใต้กรอบความร่วมมือเศรษฐกิจเอเปคการพัฒนา
ทักษะฝีมือแรงงานตามมาตรฐานสากลมาตรฐานและแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดด้านการพัฒนาที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและ
การพัฒนาทุนมนุษย์เป็นต้นทั้งนี้เพื่อสนับสนุนให้การพัฒนาประเทศบรรลุเป้าหมายการสร้างความเป็นเลิศทางการ
ผลิตทั้งสินค้าและบริการและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนจากโอกาสที่เกิดขึ้นจากการดำเนินนโยบายความ
ร่วมมือระหว่างประเทศอย่างเข้มข้นภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์การที่ประเทศไทยจะใช้ความร่วมมือระหว่างประเทศให้
เป็นกลไกสนับสนุนและขยายโอกาสการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยให้ความสำคัญ
กับการประสานและพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างประเทศทั้งในเชิงรุกและรับอย่างสร้างสรรค์นั้นในระยะ5ปีต่อจากนี้
ไปจะต้องดำเนินการให้เกิดความชัดเจนต่อกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านถึงบทบาทของประเทศไทยจากมุมมองของการ
พัฒนาอนุภูมิภาคและภูมิภาคโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านตลอดจนควรปรับปรุงกลไกความร่วมมือ
ระหว่างประเทศโดยเน้นกลไกที่สร้างสรรค์และเป็นธรรมทั้งนี้กลไกดังกล่าวอาจอยู่ในรูปของคณะทำงานหรือใช้กลไก
เดิมที่มีอยู่แล้วทำงานทั้งในรูปของคณะกรรมการและองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการบูรณา
การในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคเพื่อให้ประเทศในภูมิภาคได้รับประโยชน์จากความร่วมมืออย่างเป็นธรรมและเป็น
การสนับสนุนซึ่งกันและกันทั้งนี้การปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ 3 ประการที่เป็นเงื่อนไขจำเป็นคือ (1) การกำหนด
มาตรการรองรับผลกระทบในทางลบจากนโยบายทางการค้าการลงทุนต่อกลุ่มต่างๆในสังคมอีกด้วยเพื่อป้องกันปัญหา
ความเหลื่อมล้ำและไม่เป็นธรรมที่เกิดขึ้นจากนโยบายการค้าการลงทุนเสรีและความร่วมมือระหว่างประเทศ (2) การ
ปรับกลไกภายในประเทศเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและการค้าการลงทุนระหว่าง
ประเทศอย่างมีบูรณาการบนพื้นฐานของการสร้างความเข้าใจร่วมกันของหน่วยงานไทยถึงเป้าหมายและการกำหนด
ตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ของประเทศและ (3) การพัฒนาทรัพยากรบุคคลของไทยให้มีความเป็นสากลมีความจำเป็น

เป็นอย่างยิ่งทั้งด้านความสามารถทางภาษาการเสริมสร้างศักยภาพและมีทัศนคติที่เปิดกว้างและมองไปในอนาคต สอดคล้องกับเป้าหมายความเป็นพลเมืองไทยพลเมืองอาเซียนและพลเมืองโลกโดยประเทศไทยมีบทบาทในเวที นานาชาติตามที่กำหนดภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

1. วัตถุประสงค์

1.1 เพื่อใช้ประโยชน์จากจุดเด่นของทำเลที่ตั้งของประเทศไทยที่เป็นจุดเชื่อมโยงสำคัญของแนวระเบียง เศรษฐกิจต่างๆให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทย

1.2 เพื่อขยายโอกาสด้านการค้าการลงทุนระหว่างประเทศและยกระดับให้ประเทศเป็นฐานการผลิตและการ ลงทุนที่มีศักยภาพและโดดเด่น

1.3 เพื่อเพิ่มบทบาทของไทยในเวทีโลกด้วยการส่งเสริมบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทยในกรอบความร่วมมือ ต่างๆรวมทั้งการสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

2. เป้าหมายและตัวชี้วัด

2.1 เครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนวระเบียงเศรษฐกิจที่ครอบคลุมและมีการใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ

ตัวชี้วัด 1 ความสำเร็จของไทยในการผลักดันให้เกิดโครงข่ายความเชื่อมโยงทางด้านโลจิสติกส์ที่ครอบคลุม ทางบกทางรางทางน้ำทางอากาศภายในภูมิภาคเพื่ออำนวยความสะดวกระยะเวลาและต้นทุนในการขนส่ง

ตัวชี้วัด 2 ความสำเร็จของการดำเนินงานภายใต้ความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคกลุ่ม แม่น้ำโขง (Cross Border Transport Agreement: CBTA) ณ ด้านชายแดนระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน

2.2 ระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด 1 ดัชนีย่อยความสามารถในการบริหารจัดการ ณ พรมแดนของประเทศไทยในดัชนีการอำนวยความสะดวกทางการค้า (Enabling Trade Index)

ตัวชี้วัด 2 มูลค่าสินค้าขั้นกลางที่ผ่านด่านชายแดนระหว่างประเทศ

ตัวชี้วัด 3 มูลค่าการค้าการลงทุนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาค

ตัวชี้วัด 4 มูลค่าการบริการของผู้ประกอบการไทยในประเทศในภูมิภาค

2.3 ประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจการค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาคอนุภูมิภาคอาเซียนและเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาคอาเซียนเอเชียตะวันออก และเอเชียใต้

ตัวชี้วัด 1 ปริมาณการขนส่งสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด 2 มูลค่าการค้าชายแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาค

ตัวชี้วัด 3 มูลค่าการลงทุนของผู้ประกอบการไทยในประเทศในภูมิภาค

ตัวชี้วัด 4 กฎหมายและระเบียบต่างๆได้รับการปรับปรุงให้เอื้อต่อการเป็นศูนย์กลางการผลิตการลงทุนและ บริการ

2.4 ประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในระดับ

ตัวชี้วัด 1 มูลค่าการให้ความช่วยเหลือของไทยในอนุภูมิภาคและภูมิภาค

ตัวชี้วัด 2 ความสำเร็จของโครงการพัฒนาร่วมกันระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาค

ตัวชี้วัด 3 ความก้าวหน้าในการดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

3. แนวทางการพัฒนา

3.1 พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่งโลจิสติกส์และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาค ภายใต้แผนงานGMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC และJDS และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลด ต้นทุนด้านโลจิสติกส์ทั้งนี้จะต้องมีการกำหนดกรอบเวลาร่วมกันให้ชัดเจนในการที่จะมีกฎระเบียบมารองรับเพื่อให้ สามารถใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากการเป็นศูนย์กลางความเชื่อมโยงในภูมิภาครวมทั้งช่วยกระจายโอกาสทาง

เศรษฐกิจและสังคมสู่ภูมิภาคและท้องถิ่นจากการเชื่อมต่อเป็นแนวระเบียงเศรษฐกิจจากภายนอกสู่พื้นที่การพัฒนาภายในประเทศไทย

3.2 พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจการบริการและการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาคทั้งการให้บริการทางการศึกษาบริการด้านการเงินบริการด้านสุขภาพบริการด้านโลจิสติกส์และการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชียโดยอาศัยจุดเด่นด้านภูมิศาสตร์ที่ตั้งของประเทศไทยในการเป็นศูนย์กลางของความร่วมมือและการเชื่อมต่อห่วงโซ่มูลค่าร่วมกับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศในภูมิภาคอาเซียน (ไทยบวกหนึ่ง) โดย

3.3 การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ (Outward investment) ของผู้ประกอบการไทยเพื่อสร้างผลตอบแทนจากเงินทุนและองค์ความรู้และเทคโนโลยีในสาขาการผลิตและบริการที่ไทยมีขีดความสามารถโดดเด่นและสนับสนุนการพัฒนาประเทศไทยไปสู่การเป็นชาติการค้าซึ่งเป็นการดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกที่จะใช้ประโยชน์จากเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายหลังปี 2558 ที่ทำให้อาเซียนกลายเป็นแหล่งผลิตและตลาดเดียวกันรวมทั้งการใช้ประโยชน์ข้อตกลง RCEP ในอนาคตที่เปิดโอกาสให้ประเทศสมาชิกเป็นฐานใหม่ในการลงทุนและการส่งออกของไทย การสนับสนุนให้ผู้ประกอบการไทยมีขีดความสามารถในการผลิตได้และค้าขายเป็นการพัฒนาความเป็นสากลของบุคลากรไทยการสร้างนักการค้าอัจฉริยะสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการบริหารจัดการการค้าในภูมิภาค (Smart Traders) และการส่งเสริมการค้าที่ขับเคลื่อนหรือนำโดยความต้องการในตลาดโดย

3.4 เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกันเพื่อสร้างความไว้วางใจเชื่อใจส่งผลให้เกิดประโยชน์ร่วมกันโดยการผลักดันการให้ความช่วยเหลือทั้งด้านการเงินเทคนิคและวิชาการแก่ประเทศเพื่อนบ้านและการขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจโดยกำหนดรูปแบบความร่วมมือในตลาดเป้าหมายแต่ละประเภทโดยจะต้องคำนึงถึงความสำคัญทางการค้าต่อประเทศไทยและระดับการเจริญเติบโตหรือพัฒนาการทางเศรษฐกิจของตลาดนั้นๆ

3.5 การสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาคภูมิภาคและนานาชาติในระดับทวิภาคีพหุภาคีและต่อยอดความร่วมมือกับประเทศยุทธศาสตร์/มีศักยภาพและประเทศในอนุภูมิภาคเพื่อส่งเสริมความมั่นคงในอนุภูมิภาคภูมิภาคและในระดับโลกและความเจริญก้าวหน้าและลดความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืนร่วมกันในทุกมิติโดย

3.6 บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศให้มีลักษณะเป็นทีมไทยแลนด์เพื่อให้ความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านต่างๆที่มีลักษณะที่สอดคล้องและส่งเสริมกันและกันอันจะส่งผลให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาประเทศรวมทั้งเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศและให้ความรู้ความเข้าใจด้านการต่างประเทศตลอดจนผลประโยชน์ที่มีต่อการพัฒนาประเทศต่อภาคส่วนต่างๆและสาธารณชนไทยรวมทั้งดำเนินการเชิงรุกในการสร้างความเข้าใจความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดีและศักยภาพทางเศรษฐกิจและด้านอื่นๆของประเทศไทย

3.7 การเข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศระหว่างภูมิภาคโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์เพื่อเป็นทางเลือกในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศในเวทีโลกเพื่อรักษาสันติภาพในภูมิภาคสัมพันธ์ระหว่างไทยและมหาอำนาจต่างๆทั้งในระดับโลกและภูมิภาคและประโยชน์อื่นๆของประเทศทั้งในด้านการค้าความมั่นคงของอาหารและพลังงาน โอกาสทางการตลาดของผลิตภัณฑ์ไทยโอกาสในการเข้าถึงตลาดเงินและตลาดทุนที่ทันสมัยและเป็นทางเลือกของประเทศการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างประชาชนในกรอบนานาชาติและการรักษาเสถียรภาพและความมั่นคงของไทยและภูมิภาคโดยรวมโดย

3.8 ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงในทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความอยู่ดีมีสุขของประชาชนทั้งความมั่นคงด้านพลังงานด้านอาหารด้านสิ่งแวดล้อมและการบริหารจัดการภัยพิบัติในรูปแบบต่างๆรวมทั้งการป้องกันภัยในทุกรูปแบบอาทิภัยจากการก่อการร้ายภัยในโลกไซเบอร์ เป็นต้น

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

1.2.1 ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

- 1) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- 2) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ
- 3) การป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้
- 4) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- 5) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ
- 6) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการฉกักล่าป้องกันประเทศและกองทัพ
- 7) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการปกป้องรักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล รวมทั้งเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารพลังงาน และน้ำ
- 8) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนอนมากขึ้น

1.2.2 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- 1) สมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น ส่งเสริมการค้าและการลงทุนทั้งภาครัฐและเอกชน และพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าและได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาคเพิ่มขึ้น
- 2) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ ภาคเกษตร ได้แก่ เสริมสร้างฐานการผลิตการเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร พัฒนาสินค้าเกษตรและอาหารที่มีศักยภาพในการแข่งขัน และส่งเสริมเกษตรกร รายย่อยให้ปรับไปสู่รูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง ภาคอุตสาหกรรม พัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ได้แก่ พัฒนาอุตสาหกรรมส่งออกที่มีศักยภาพสูง สร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการไทย และพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในอนาคต เป็นต้น และภาคบริการ พัฒนายกระดับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว ผลักดันประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ และส่งเสริมธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ
- 3) พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน ได้แก่ พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของผู้ประกอบการไทย พัฒนาและยกระดับผลิตภาพแรงงานเพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล ยกระดับศักยภาพของสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ไทยให้ก้าวไกลสู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร
- 4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง โดยพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก พัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญของประเทศ และพัฒนา คลัสเตอร์อุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพในการขับเคลื่อนประเทศ
- 5) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และการวิจัยและพัฒนา
- 6) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน อาหาร สิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการภัยพิบัติ ส่งเสริมบทบาทการเป็นผู้ประสานประโยชน์ในการเชื่อมโยงและสร้างความสมดุลของความสัมพันธ์ของประเทศไทยกับกลุ่มอำนาจทางเศรษฐกิจต่างๆ เพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วมของไทยในองค์การระหว่างประเทศในการผลักดันการพัฒนาในอนุภูมิภาคและภูมิภาค สนับสนุนการเปิดการค้าเสรี และสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศต่อส่วนต่างๆ และสาธารณชนไทย

1.2.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพคน

- 1) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยพัฒนาเริ่มตั้งแต่ในครรภ์และต่อเนื่องไปตลอดช่วงชีวิต
- 2) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้ มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง
- 3) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี
- 4) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้เอื้อต่อการพัฒนาคน

1.2.4 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

- 1) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- 2) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- 3) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- 4) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- 5) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

1.2.5 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- 1) การจัดระบบอนุรักษ์ พืชพันธุ์และป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- 2) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

- 3) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกภาคเศรษฐกิจ
- 4) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 5) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- 6) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

1.2.6 ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- 1) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ
- 2) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- 3) การปรับปรุงบทบาท ภารกิจ และโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- 4) การวางระบบบริหารงานราชการแบบบูรณาการ
- 5) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาศักยภาพภาครัฐในการปฏิบัติราชการ
- 6) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- 7) การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับให้มีความชัดเจน ทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ ตลอดจน พัฒนาหน่วยงานภาครัฐและบุคลากรที่มีหน้าที่ เสนอความเห็นทางกฎหมายให้มีศักยภาพ

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

1.3.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

- 1) ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรม และแปรรูป

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาและบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร

กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาระบบโลจิสติกส์และการกระจายสินค้าในภูมิภาค

กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมให้เหมาะสม

กลยุทธ์ที่ 4 ยกระดับสินค้าเกษตรเข้าสู่ระบบมาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ 5 ส่งเสริมและพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

- กลยุทธ์ที่ 6 ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและพลังงานทดแทน
- กลยุทธ์ที่ 7 ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงสัตว์คุณภาพสูง
- กลยุทธ์ที่ 8 ส่งเสริมกระบวนการแปรรูปผลผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
- กลยุทธ์ที่ 9 สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มการผลิตและจำหน่าย
- กลยุทธ์ที่ 10 ยกระดับความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาดสินค้าเกษตร

2) ประเด็นยุทธศาสตร์การยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ใหม่

- กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
- กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ที่ 5 สร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้

ยั่งยืน

- กลยุทธ์ที่ 7 ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ใหม่

3) ประเด็นยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาค้าการลงทุน และการค้าชายแดน

- กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาค้าชายแดน และการลงทุนในประเทศ
- กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ที่จำเป็น

1.3.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์

1) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ด้านเศรษฐกิจ

"เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬา และผู้นำด้านการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย "

เป้าประสงค์

1. ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬา
2. ผู้นำด้านการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 10)
2. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา
3. จำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา (คน)
4. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของเครือข่ายการท่องเที่ยว
5. จำนวนประชาชนที่มารับบริการข้อมูลด้านการท่องเที่ยว (คน)
6. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 10)
7. ผลผลิตอ้อยโรงงานเฉลี่ยต่อไร่เพิ่มขึ้น (ตัน/ไร่)
8. จำนวนแปลงที่ได้รับมาตรฐาน GAP (แปลง)
9. จำนวนพื้นที่ผ่านการรับรองมาตรฐานอินทรีย์ (ไร่)
10. มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ้าไหมเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
11. จำนวนวิสาหกิจชุมชนที่ผ่านการประเมินตามเกณฑ์ที่กำหนด (แห่ง)
12. จำนวนเกษตรกรได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ระบบการจัดการคุณภาพสินค้า (ราย)
13. ร้อยละของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นของจังหวัดบุรีรัมย์ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)
14. จำนวนแหล่งน้ำ/พื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น (แห่ง)

15. จำนวนที่เพิ่มขึ้นจากการขยายผลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
16. เพิ่มพื้นที่ปลูกยางพารา (ไร่)
17. จำนวนแรงงานได้รับการพัฒนาฝีมือให้ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ
18. จำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน
19. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประสิทธิภาพการผลิตของอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร

กลยุทธ์

1. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน
2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว
3. พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
4. พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว
5. ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
6. พัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว
7. พัฒนาและส่งเสริมกีฬาสนับสนุนการท่องเที่ยว
8. ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อการค้าและการลงทุน
9. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร
10. ส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตร
11. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ปลอดภัยและได้มาตรฐาน
12. เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
13. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต
14. พัฒนานวัตกรรมเกษตรให้มีความเข้มแข็ง
15. พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร
16. ส่งเสริมการปลูกหม่อนเลี้ยงไหม
17. การบริหารจัดการทางการเกษตร (Zoning การเกษตร)
18. การเพิ่มขีดความสามารถเกษตรกร
19. การจัดการฐานข้อมูล (ของดี ของเด่น ของดัง)
20. การจัดการมาตรฐานสินค้าและบริการ

2) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

"คนบุรีรัมย์มีคุณภาพชีวิตที่ดี ร่มเย็น เป็นสุข ในปี 2560 "

เป้าประสงค์

1. คนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
2. ชุมชนเข้มแข็งตามวิถีพอเพียง
3. สังคมร่มเย็นภายใต้การบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาล (PMQA) รักษาอัตลักษณ์ (วัฒนธรรม)

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาเพื่อลดจำนวนครัวเรือนยากจน ที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ.
2. ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับการสำรวจและผ่านเกณฑ์เป็นครัวเรือนอบอุ่น
3. ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ
4. ร้อยละของการส่งเสริมวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียงในหน่วยงานต่างๆ
5. จำนวนประชาชนที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนตลอดจนการพัฒนาด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร
6. ร้อยละของราษฎรได้รับการฝึกอบรมเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่โรงงานอุตสาหกรรมและ

สามารถทำให้เกิดการจ้างงาน

7. ระดับความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
8. ร้อยละของสถานศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ QA
9. ร้อยละของการเข้าเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า
10. ผู้ว่างงาน ผู้ถูกเลิกจ้าง นักเรียน นักศึกษาได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่สถานประกอบการและมีอาชีพสร้างรายได้ (ราย)
11. ส่งเสริมและสร้างแนวทางพัฒนาอาชีพให้เหมาะสมตามศักยภาพของพื้นที่เพื่อเพิ่มรายได้ลดรายจ่าย
12. ร้อยละของอำเภอป้องกันควบคุมโรคเข้มแข็งอย่างยั่งยืน
13. ร้อยละของอำเภอสุขภาพดีวิถีไทย
14. ร้อยละชุมชนที่พัฒนาตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียง
15. ร้อยละของการส่งเสริมวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียงในหน่วยงานต่างๆ
16. ระดับความสำเร็จในการสร้างความเข้มแข็งด้านวัฒนธรรมแก่ชุมชน
17. ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ
18. ระดับความสำเร็จในการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่นักเรียนนักศึกษา
19. ร้อยละของความพึงพอใจของผู้มารับบริการ
20. ระดับความสำเร็จของการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ
21. ระดับความสำเร็จของการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความ คิดเห็น และร่วมติดตามตรวจสอบการปฏิบัติราชการ

กลยุทธ์

1. พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนบุรีรัมย์ให้มีความมั่นคงเพิ่มขึ้น
2. ส่งเสริมและพัฒนาครอบครัวให้มีความอบอุ่น
3. สร้างและพัฒนาเครือข่ายชุมชนให้เกิดความเข้มแข็งตามวิถีพอเพียง
4. พัฒนาสังคมโดยใช้หลักธรรมาภิบาลเพื่อให้เกิดความสงบสุขและร่มเย็น

3) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

" อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยการมีส่วนร่วม สู่สมดุลสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน "

เป้าประสงค์

1. ทรัพยากรธรรมชาติเกิดความสมดุลอย่างยั่งยืน
2. ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. เป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดดเด่นของประเทศ
4. เกิดความหลากหลายทางชีวภาพ ในทุกพื้นที่
5. การบริหารจัดการธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี มีคุณภาพ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. ร้อยละของเครือข่ายอาสาสมัครอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาฐานข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติ
3. ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติอย่างต่อเนื่อง
4. ระดับความสำเร็จของการสร้างความสมดุลทางธรรมชาติที่ยั่งยืน
5. ระดับความสำเร็จของการบังคับใช้กฎหมาย ข้อบัญญัติต่างๆ
6. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาระบบการจัดการขยะ
7. ร้อยละของการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

9. ร้อยละของการมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
10. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาและส่งเสริมให้เกิดความหลากหลายทางชีวภาพ
11. ระดับความสำเร็จในการอนุรักษ์และเสริมสร้างความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ชุ่มน้ำและในผืนป่า
12. ระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
13. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการจัดการ
14. จำนวนแหล่งน้ำได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ
15. จำนวนแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

1. การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความสมดุลอย่างยั่งยืน
2. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและจิตสำนึกที่ดี
3. พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
4. ส่งเสริมความหลากหลายทางชีวภาพ
5. การบริหารจัดการธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ

4) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ด้านรักษาความมั่นคงและความสงบ

“ประชาสังคมมีความมั่นคง และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน”

เป้าประสงค์

1. สังคมปลอดภัยเสถียร
2. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
3. การจัดการแผนความมั่นคง ภายใต้ความเข้มแข็งผสมกลมกลืนและความหลากหลายทางวัฒนธรรม
4. การสร้างความสมานฉันท์และความสามัคคีของประชาชนในจังหวัด
5. การบูรณาการจัดระเบียบสังคม
6. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและอุบัติเหตุทางถนน
7. การป้องกันและเฝ้าระวังภัยสุขภาพ
8. การบริหารจัดการที่มีคุณภาพ ภายใต้การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. ระดับความสำเร็จในการสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาพลังมวลชนอาชนะยาเสถียร
2. ร้อยละของหมู่บ้านชายแดนเข้มแข็ง
3. ร้อยละของการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดที่เข้ารับการบำบัดเพื่อคืนคนดีสู่สังคม
4. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาจุดตรวจจุดสกัดกั้นยาเสพติด
5. ร้อยละของเครือข่ายข่าวภาคประชาชนที่เพิ่มขึ้น
6. ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาสื่อและการประชาสัมพันธ์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสถียร
7. ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานกองทุนแม่ของแผ่นดิน
8. ร้อยละความสำเร็จในการป้องกันและปราบปรามปัญหาอาชญากรรม
9. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาระบบความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
10. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาความสัมพันธ์อันดีระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน
11. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาเพื่อความมั่นคงตามแนวชายแดน
12. ระดับความสำเร็จในการสนับสนุนส่งเสริมโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

จังหวัด

13. ระดับความสำเร็จรักษาความมั่นคงภายในจังหวัด
14. ร้อยละความสำเร็จในการพัฒนาระบบสมานฉันท์หมู่บ้าน
15. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมให้เกิดความสมานฉันท์และความสามัคคีของประชาชนภายใน

16. ระดับความสำเร็จในการสร้างจิตสำนึกให้กับผู้ประกอบการปฏิบัติตามกฎหมาย
17. ระดับความสำเร็จในการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด
18. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
19. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
20. ระดับความสำเร็จในการลดอุบัติเหตุบนท้องถนน
21. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและเฝ้าระวังภัยสุขภาพ
22. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อเฝ้าระวังภัยสุขภาพ
23. ระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการที่มีคุณภาพภายใต้การบริหารจัดการที่ดี

กลยุทธ์

1. สร้างความเข้มแข็งและพัฒนาพลังมวลชนอาชนะยาเสพติด
2. จัดให้มีการป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืน
3. พัฒนาการประชาสัมพันธ์ให้สังคมปลอดยาเสพติด
4. การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม
5. พัฒนาระบบความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
6. พัฒนาระบบเครือข่ายภาคประชาชน
7. พัฒนาความสัมพันธ์อันดีระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน
8. พัฒนาเพื่อความมั่นคงตามแนวชายแดน
9. สนับสนุนส่งเสริมโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
10. รักษาความมั่นคงภายในจังหวัด
11. ส่งเสริมให้เกิดความสมานฉันท์และความสามัคคีของประชาชนภายในจังหวัด
12. สร้างจิตสำนึกให้กับผู้ประกอบการปฏิบัติตามกฎหมาย
13. การบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด
14. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการลดอุบัติเหตุทางถนน
15. ป้องกันและเฝ้าระวังภัยสุขภาพ
16. การส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

5) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : ด้านการบริหารจัดการ

"การบริหารจัดการมีคุณภาพได้มาตรฐานสากล บนพื้นฐานธรรมาภิบาล"

เป้าประสงค์

1. คุณภาพของระบบวางแผน
2. คุณภาพระบบข้อมูลและสารสนเทศ
3. คุณภาพการประสานงานและการมีส่วนร่วม ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ประเด็นยุทธศาสตร์

ของจังหวัดผ่านสื่อต่างๆ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. มีแผนระยะยาว 15 ปี
2. มีการจัดกิจกรรมสัมมนาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาจังหวัด เพื่อทบทวนแผนยุทธศาสตร์

และงบประมาณทุกปี

3. มีแผนที่สำคัญจำเป็น ได้แก่แผนหลัก แผนทรัพยากรมนุษย์ แผนยุทธศาสตร์ด้านการเงิน/ การพึ่งพาตนเองด้านรายได้ และแผนพันธกิจ (แผน)
4. มีการประเมินครึ่งแผนและเมื่อสิ้นสุดแผน 11
5. มีการปรับปรุงระบบฐานข้อมูลของศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดเพื่อประกอบการจัดทำแผนพัฒนา จังหวัด (ครึ่ง)
6. ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแผนพัฒนาจังหวัดและผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาจังหวัด (ครึ่ง)

กลยุทธ์

1. พัฒนาระบบแผนที่เชื่อมโยงจากแผนรายปีเป็นแผนระยะยาว 15 ปี
2. พัฒนาระบบประเมินผลและรายงานผล
3. ปรับปรุงคุณภาพระบบงานและข้อมูลของศูนย์ปฏิบัติการจังหวัด

1.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

1.4.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 เมื่อนำอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี

เป้าประสงค์

1. ประชาชนมีคุณภาพชีวิต ที่ดีมีภูมิคุ้มกันทางสังคมที่เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
2. เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
3. ประชาชนมีความมั่นคงและสังคมมีความสงบเรียบร้อย

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมและบูรณาการการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมแบบองค์รวม
2. สร้างค่านิยม จิตสำนึกและพัฒนาศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ของเด็ก เยาวชน และประชาชน
3. สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาสถาบันครอบครัว
4. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตในกลุ่มเด็ก เยาวชน สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส
5. ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด การทุจริตและคอร์รัปชัน
6. สร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้
7. ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาด้านสาธารณสุขเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาวะที่ดีและมีพลานามัยที่สมบูรณ์
8. ส่งเสริมการใช้ชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
9. เสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
10. เสริมสร้างความมั่นคงและพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

ตัวชี้วัด

1. ระดับความสำเร็จของคุณภาพการศึกษาของเยาวชน
2. ระดับความสำเร็จในการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่ประชาชน
3. ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาเพื่อลดจำนวนครัวเรือนยากจน ที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์
4. ร้อยละของชุมชนที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง
5. ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
6. ร้อยละผู้ด้อยโอกาสได้รับสวัสดิการสังคม
7. ร้อยละขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแผนงานด้านสวัสดิการสังคม
8. ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพตนเองตามเกณฑ์มาตรฐาน
9. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพและการบริการด้านสาธารณสุข
10. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและปราบปรามและแก้ไขปัญหาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม
11. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมให้เกิดความสมานฉันท์และความสามัคคีของประชาชนภายใน

จปฐ.

จังหวัด

12. ระดับความสำเร็จของการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
13. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

1.4.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา

เป้าประสงค์

1. ยกระดับการพัฒนาการท่องเที่ยว
2. ศักยภาพการผลิตสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
3. พัฒนาและฟื้นฟูการท่องเที่ยวรวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน
4. ความเป็นเลิศทางด้านการกีฬา

กลยุทธ์

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว
2. ส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว
3. อนุรักษ์ ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
4. พัฒนาศักยภาพบุคลากร เพื่อการบริการและรองรับการท่องเที่ยว
5. ส่งเสริมและบูรณาการในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อความสมดุลทางธรรมชาติอย่างยั่งยืนและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

6. ส่งเสริมและพัฒนาผลิต สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่ง ผลิตภัณฑ์

7. ส่งเสริมเยาวชนและประชาชนให้เป็นเลิศด้านการกีฬาสู่การพัฒนาอาชีพ

ตัวชี้วัด

1. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด
2. ร้อยละของจำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
4. มีศูนย์ข้อมูลการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว
5. จำนวนภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น
6. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของทุนทางวัฒนธรรมท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ
7. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน
8. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
9. ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง
10. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมด้านกีฬาแก่เยาวชนและประชาชนทุกระดับ

1.4.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์

1. สังคมเกษตรและอุตสาหกรรมมีความมั่นคง

กลยุทธ์

1. พัฒนาและส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์และอินทรีย์ชีวภาพในการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรกรรม
2. เพิ่มพูนทักษะการพัฒนาอาชีพด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมในระดับครัวเรือนและชุมชน
3. สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าเกษตรกรรม
4. ส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงาน
5. พัฒนาระบบน้ำและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรกรรม อุปโภคและบริโภค
6. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรครบวงจร

ตัวชี้วัด

1. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมและพัฒนาการทำเกษตรอินทรีย์และอินทรีย์ชีวภาพ

2. ร้อยละของสินค้าเกษตรกรรมได้รับการพัฒนาและแปรรูปสินค้า
3. ร้อยละของจำนวนสินค้าเกษตรที่ได้รับการพัฒนาให้มีความปลอดภัยและมาตรฐาน
4. จำนวนตลาดกลางสินค้าชุมชน
5. จำนวนกลุ่มอาชีพที่ได้รับการเพิ่มพูนทักษะอาชีพด้านต่างๆ
6. ร้อยละของเกษตรกรที่ปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงาน
7. จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการปรับปรุงและพัฒนา

1.4.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาขีดสมรรถนะองค์กร

เป้าประสงค์

1. บุคลากรในองค์กรมีขีดสมรรถนะสูง
2. ประชาชนมีความพึงพอใจในการรับบริการจากหน่วยงาน
3. องค์กรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

กลยุทธ์

1. พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากร ให้มีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ส่งเสริมการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. สร้างความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อสังคม
3. ออกแบบและพัฒนากระบวนการบริหารงานแบบบูรณาการ
4. ส่งเสริมให้องค์กรและบุคลากรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละของการบริการที่สามารถลดขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการ
2. ร้อยละของบุคลากรที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
3. ร้อยละของงานบริการที่ได้จัดทำมาตรฐานหรือคู่มือการให้บริการ
4. ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านระดับของขีดสมรรถนะที่ส่วนราชการกำหนด
5. ร้อยละของความครอบคลุม ถูกต้อง และทันสมัยของฐานข้อมูลที่สนับสนุนยุทธศาสตร์
6. ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาขีดสมรรถนะตามแผนพัฒนาบุคลากร
7. ร้อยละของงานที่บริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล

2. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1 วิสัยทัศน์

เทศบาลตำบลทุ่งแสงทอง ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อแสดงสถานการณ์ในอนาคต ซึ่งเป้าหมายหมายความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า ซึ่งจะสามารถสะท้อนถึงสภาพการณ์ของท้องถิ่นในอนาคตอย่างรอบด้าน ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคต ดังนี้ **“สังคมมีสุข เศรษฐกิจมั่นคง คมนาคมสะดวก สาธารณูปโภค-สาธารณูปการครบครัน โปร่งใสการพัฒนา ชาวประชาอยู่เย็น”**

พันธกิจการพัฒนาเทศบาลตำบลทุ่งแสงทอง

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ดังกล่าว เทศบาลตำบลทุ่งแสงทองได้กำหนดพันธกิจของการพัฒนาภายใต้ของเขตบพทพทหน้าที่หลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

- (1) พัฒนาเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตประชาชน รวมทั้งเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
- (2) พัฒนาอาชีพของประชาชนทั้งทางด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว
- (3) พัฒนาด้านกายภาพเกี่ยวกับสาธารณูปโภค สาธารณูปการต่างๆ เพื่อยกระดับความเป็นอยู่และอำนวยความสะดวกของประชาชน
- (4) พัฒนาด้านแหล่งน้ำเพื่อการบริโภค อุปโภค และเพื่อการเกษตรให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
- (5) พัฒนาความรู้ ความเข้าใจ ของประชาชนในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย รวมถึงการปรับปรุงประสิทธิภาพแก่การบริหารงานของเทศบาลเพื่อให้บริการแก่ประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ
- (6) บำรุงรักษาสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อให้เกิดความน่าอยู่และมีความยั่งยืน

(3) จุดมุ่งหมายในการพัฒนาเทศบาลตำบลทุ่งแสงทอง

- (1) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ชุมชนมีความเข้มแข็ง
- (2) ประชาชนมีอาชีพและรายได้พอเพียง
- (3) การคมนาคมทั้งทางบก ทางน้ำ มีความสะดวกรวดเร็วรวมทั้งระบบ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
- (4) แก้ไขภาวการณ์ขาดแคลนน้ำ สำหรับบริโภค อุปโภค รวมทั้งน้ำเพื่อการเกษตรของประชาชน
- (5) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น และการพัฒนาการอำนวยความสะดวกการให้บริการประชาชน
- (6) ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมบรรยากาศให้ชุมชนน่าอยู่ การจัดการขยะมูลฝอย คัดลอกดูแลที่สาธารณประโยชน์

2.2 ยุทธศาสตร์

คณะกรรมการพัฒนาเทศบาลร่วมกับประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กำหนดประเด็นหลักการพัฒนา 7 ด้าน ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 ด้านพัฒนาคนและสังคม ประกอบด้วย แนวทางการพัฒนา ดังนี้

1. การสาธารณสุข
2. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
3. ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน

4. การนันทนาการ และส่งเสริมกิจกรรมด้านกีฬา
5. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
6. ป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด
7. จัดสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 2 ด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วย แนวทางการพัฒนา ดังนี้

1. นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการส่งเสริมเศรษฐกิจ
2. พัฒนาและส่งเสริมอาชีพ เพื่อยกระดับรายได้ของประชาชน
3. สนับสนุนกิจกรรมของกลุ่มอาชีพต่างๆ
4. ส่งเสริมกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
5. แก้ไขปัญหาการว่างงาน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 3 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วย แนวทางการพัฒนาดังนี้

1. ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาดูแล สะพาน ทางเท้า และท่อระบายน้ำ
2. ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ
3. พัฒนาระบบการจราจร
4. การผังเมือง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 4 ด้านแหล่งน้ำ ประกอบด้วย แนวทางการพัฒนา ดังนี้

1. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการบริโภค
2. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค
3. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 5 ด้านการเมืองการบริหาร ประกอบด้วย แนวทางการพัฒนา ดังนี้

1. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในรูปประชาคม
2. ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมของเทศบาล และการบริหารการปกครองตาม

ระบอบประชาธิปไตย

3. พัฒนานุเคราะห์
4. พัฒนารายได้
5. จัดหาและปรับปรุงเครื่องมือเครื่องใช้ และสถานที่ปฏิบัติงาน
6. การให้บริการแก่ประชาชน
7. เพิ่มช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารให้แก่ประชาชน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 6 ด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย แนวทางการพัฒนา ดังนี้

1. สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
2. บำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 7 วัฒนธรรมสายใยตำบล ประกอบด้วย แนวทางการพัฒนา ดังนี้

1. รักษาสืบทอดวัฒนธรรมให้คงอยู่อย่างมั่นคง
2. สร้างค่านิยม จิตสำนึก และภูมิปัญญาคนไทย
3. นำทุนวัฒนธรรมมาสร้างคุณค่าทางสังคม และเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ
4. บริหารจัดการองค์ความรู้ด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

(5) ยุทธศาสตร์และนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาล ประกอบด้วย

1) ยุทธศาสตร์หลัก

- 1.1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม
- 1.2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
- 1.3) ยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน

1.4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

1.5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทาง

เศรษฐกิจและสังคม

1.6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.7) ยุทธศาสตร์ในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารของรัฐวิสาหกิจให้เกิดประโยชน์กับประชาชน ในการให้บริการอย่างแท้จริง

1.8) ยุทธศาสตร์ในเรื่องการปรับปรุงระบบโทรคมนาคม เทคโนโลยีของชาติให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืน ในอนาคตให้ทัดเทียมอาเซียน และประชาคมโลก

1.9) ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คอร์รัปชันอย่างยั่งยืน

2) การจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ ที่สอดคล้องตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ

การจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 ได้กำหนดประเด็นที่ดำเนินการ 17 เรื่อง ประกอบด้วย

2.1) การสร้างความปรองดองและสมานฉันท์

2.2) การขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

2.3) การจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์

2.4) การป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

2.5) การจัดการปัญหาที่ดินทำกิน

2.6) การสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวและบริการ

2.7) การพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ

2.8) การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล

2.9) การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2.10) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ

2.11) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

2.12) การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา

2.13) การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัย

2.14) การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

2.15) การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2.16) การบริหารจัดการขยะและของเสียอันตราย

2.17) การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(6) ค่านิยมหลักของคนไทย เพื่อสร้างสรรค์ประเทศไทยให้เข้มแข็ง มีทั้งหมด 12 ประการ ดังนี้

1) มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นสถาบันหลักของชาติในปัจจุบัน

2) ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม

3) กตัญญู ต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์

4) ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษา เล่าเรียน ทางตรงและทางอ้อม

5) รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม

6) มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เพื่อแม่และแบ่งปัน

7) เข้าใจ เรียนรู้ การเป็นประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง

8) มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่

9) มีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติ ตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

10) รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่าย จำหน่าย และขยายกิจการ เมื่อมีความพร้อมโดยภูมิคุ้มกันที่ดี

11) มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำหรือกิเลส มีความละอาย เกรง กลังต่อบาปตามหลักของศาสนา

12) คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และต่อชาติ มากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

(7) นโยบายหรือยุทธศาสตร์ประชารัฐ

พลเอกประยุทธ์จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้กำหนดนโยบายหรือยุทธศาสตร์ประชารัฐขึ้นเพื่อเป็น แนวนโยบายในการสร้างความสามัคคีรวมพลังของผู้คนในสังคมไทยโดยไม่แยกฝักแยกฝ่ายและไม่กันใครออกไปจาก สังคมอีกทั้งยังเป็นสานึกและหน้าที่ที่คนไทยทุกคนจะต้องร่วมมือกันในการปกป้องแผ่นดินแม่จากภัยอันตรายทั้งปวง และร่วมกันพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้ามั่นคงและยั่งยืน ประสานพลังการสร้างชาติที่ต้อง เติบโตแบบเศรษฐกิจฐานรากเพื่อให้เกิดความยั่งยืน นโยบายหรือยุทธศาสตร์ ประชารัฐ จึงมีแนวคิดในเรื่องของความ ร่วมมือร่วมใจของรัฐและประชาสังคมเพื่อร่วมแก้ปัญหาเศรษฐกิจและขับเคลื่อนการพัฒนาชาติทุกมิติที่เกิดขึ้น เพราะว่า ประชารัฐ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนในการพัฒนาประเทศที่มีรูปแบบเครือข่าย โยงใยสัมพันธ์กัน เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเป็นแนวทางการบริหารราชการแผ่นดินยุคปัจจุบันที่เกิดจากการหล่อหลอม รวมพลังของคนไทยทุกคน ทุกหมู่เหล่า เห็นได้จาก เพลงชาติไทยซึ่งมีใจความว่า “ประเทศไทยรวมเลือดเนื้อชาติเชื้อ ไทยเป็นประชารัฐเฝ้าของไทยทุกส่วนอยู่ดำรงคงไว้ได้ทั้งมวลด้วยไทยล้วนหมายรักสามัคคี...”

(8) นโยบายที่สำคัญของรัฐบาล/คสช.

1) การแก้ไข ปัญหายาเสพติด โดยยึดหลักนิติธรรมในการปราบปรามลงโทษผู้ผลิต ผู้ค้าผู้มี อิทธิพล และผู้ประพฤติดมขอบโดยบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนาแนวนโยบายของ รัฐบาล/คสช. ไปปรับใช้ตามอำนาจ หน้าที่ ดังนี้

1.1) สนับสนุน ส่งเสริม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามยาเสพติดทุกหน่วยดำเนินการปราบปรามและจับกุมผู้ผลิตผู้ค้า ผู้นำเข้า และส่งออกรวมทั้งผู้สมคบและสนับสนุนช่วยเหลือให้ได้ผลอย่างจริงจัง

1.2) สนับสนุน ส่งเสริม หน่วยงานที่ดูแล ควบคุมตรวจสอบสถานบริการตามกฎหมายว่า ด้วยสถานบริการที่พิกัดค้าขายพนันสถาน ที่จัดให้มีการเล่นบิลเลียด สนุกเกอร์ รวมทั้งโรงงานตามกฎหมายว่า ด้วยโรงงานและสถานประกอบการมิให้เจ้าของหรือผู้ประกอบการปล่อยปละละเลยให้มีการซุกซ่อนหรือค้ายาเสพติด หากพบให้ดำเนินการลงโทษตามกฎหมาย

1.3) สนับสนุน ส่งเสริม หน่วยงานที่ รับผิดชอบนำผู้เสพยาเสพติดเข้ารับการบำบัดรักษา โดยทันที และติดตามดูแลให้ความช่วยเหลือให้สามารถกลับมาใช้ชีวิตอย่างปกติสุข

1.4) ดำเนินการลงโทษเจ้าหน้าที่รัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด (ข้าราชการองค์การ บริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานส่วนตำบล พนักงานเมืองพัทยา ลูกจ้างประจำและพนักงานจ้าง) ทั้งนี้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยึดหลัก ผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดรักษาให้กลับมาเป็นคนดีของสังคม พร้อม ทั้งมีกลไกติดตามช่วยเหลือ อย่างเป็นระบบ ดำเนินการ อย่างจริงจังในการป้องกันปัญหาด้วยการแสวงหาความ ร่วมมือเชิงรุกกับองค์กรภาครัฐต่างๆ ในการควบคุมและสกัดกั้นยาเสพติด สารเคมี และสารตั้งต้นในการผลิตยาเสพติด ที่ลักลอบเข้าสู่ประเทศภายใต้การบริหารจัดการอย่างบูรณาการและมีประสิทธิภาพรวมทั้งดำเนินการป้องกันกลุ่มเสี่ยง ละประชาชนทั่วไปไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดด้วยการรวมพลังทุกภาคส่วนเป็นพลังแผ่นดินในการต่อสู้กับยา เสพติด

2) มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหามารยาททุจริตประพฤติดมขอบ

โดยเสริมสร้าง จิตสำนึกและค่านิยมให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐยึดหลักธรรมาภิบาลในการ ปฏิบัติหน้าที่การปลูกจิตสำนึกค่านิยมคุณธรรมจริยธรรมและสร้างวินัยแก่ทุกภาคส่วน ร่วมรวมพลังแผ่นดินป้องกัน และปราบปรามการทุจริต จึงให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 69/2557 เรื่อง มาตรการป้องกัน

และแก้ไขการทุจริตประพฤติดมิชอบ ลงวันที่ 18 มิถุนายน 2557 และกำหนดแนวทางการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังนี้

2.1) ทำการสำรวจ ศึกษารูปแบบการกระทำผิดในอำนาจหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานที่เกิดหรือน่าจะเกิดซ้ำเสมอกระบวนกรขั้นตอนใดที่น่าจะเกิดการทุจริต ตำแหน่งหรือตัวเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบและวิธีการกระทำผิด

2.2) กำหนดแนวทางวิธีการแก้ไขลดโอกาสและป้องกันการทุจริตในทุกขั้นตอนที่มีความเสี่ยง

2.3) กำหนดวิธีดำเนินการที่สามารถปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรมอย่างจริงจังกับการกระทำผิดที่ปรากฏเห็นเป็นที่ประจักษ์อยู่โดยทั่วไปที่ทำให้ประชาชนมีความรู้สึกว่าเขาไม่ดำเนินการใดๆเพราะรับผลประโยชน์

2.4) สำรวจและจัดทำข้อมูลการกระทำผิดที่เห็นเป็นที่ประจักษ์ในพื้นที่ของแต่ละหน่วยงานพร้อมทั้งระบุตัวเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

2.5) จัดทำข้อมูลบุคคลนิติบุคคลที่ได้รับงานจัดซื้อจัดจ้างย้อนหลัง 5 ปี

2.6) จัดทำข้อมูลเรื่องที่หน่วยงานร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานนั้นและยังอยู่ระหว่างการสอบสวนให้แนวทางดังกล่าวมาจัดทำยุทธศาสตร์หรือแนวทางการพัฒนาหรือโครงการพัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเป็นมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพฤติดมิชอบ

(9) การทำความเข้าใจร่วมกันจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โครงการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำบริการสาธารณะร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การทำความเข้าใจร่วมกันจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ 22 พฤษภาคม 2558 เป็นการทำความเข้าใจร่วมกันในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่สองแห่งขึ้นไป ซึ่งอาจเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเดียวกันหรืออาจข้ามเขตจังหวัดได้หากเป็นพื้นที่ติดต่อกัน และประชาชนในพื้นที่นั้นได้รับประโยชน์จากการทำบริการสาธารณะนั้นโดยตรง โดยเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

1) เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือเป็นภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2) เป็นภารกิจหรือโครงการที่เกินกว่าศักยภาพ หรือไม่คุ้มค่าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการเอง หรือเป็นภารกิจหรือโครงการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมมือกันเพื่อเกิดประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่น

3) การประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นตามประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจ

ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการตามประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจ และหน้าที่ ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลงวันที่ 13 สิงหาคม 2546 โดยกำหนดให้มีลักษณะของการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการให้บริการสาธารณะในเขตจังหวัดลักษณะการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดการสนับสนุนงบประมาณให้แก่ราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค จะกระทำได้ แต่เฉพาะกรณีที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะต้องดำเนินการเอง แต่ไม่สามารถดำเนินการเองได้ เป็นต้น

(10) การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

การดำเนินการตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.2/ว 524 ลงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2556 เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน

เขตจังหวัด ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดจัดประชุมประชาคมท้องถิ่นระดับจังหวัดเพื่อกำหนดแนวทางวิธีการจัดทำ ทบทวน หรือเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเพื่อให้เป็นปัจจุบัน และสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด /กลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์และนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาลการจัดทำ ทบทวน หรือเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ให้้องการบริหารส่วนจังหวัดจัดให้มีการประชุมเพื่อดำเนินการดังกล่าว โดยเชิญผู้ว่าราชการจังหวัดผู้แทนจากสำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคโยธาธิการและผังเมืองจังหวัด อภิปรายให้ข้อมูลที่ประโยชน์ต่อการพัฒนาจังหวัดโดยรวม ให้ประชาคมท้องถิ่นเข้าร่วมประชุมโดยใช้สัดส่วนระดับจังหวัด เช่น นายกององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทุกแห่ง ท้องถิ่นจังหวัด หัวหน้าสำนักงานจังหวัด ประธานหอการค้าจังหวัด ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด เป็นต้น เมื่อ้องการบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการดังกล่าวแล้วให้แจ้งยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ให้หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรภาคประชาสังคม ประชาคมท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่เกี่ยวข้องทุกแห่ง (รูปแบบ/ประชาคมท้องถิ่นจังหวัด ดำเนินการตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 4)

(11) การสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นและการจัดเก็บข้อมูล

1) ให้้องการบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยา และ้องการบริหารส่วนตำบลส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น ดังนี้

1.1) สนับสนุนให้ประชาชนในพื้นที่้ององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกันพิจารณาโครงการพัฒนาของตนเองโดยแยกเป็น 3 ระดับ คือ

(1) โครงการที่หมู่บ้าน/ชุมชน สามารถดำเนินการได้เองทั้งหมด

(2) โครงการที่หมู่บ้าน/ชุมชนจะต้องได้รับการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นบางส่วน

(3) โครงการที่หมู่บ้าน/ชุมชนไม่สามารถดำเนินการเองได้จำเป็นต้องให้้องการปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานอื่นเป็นผู้ดำเนินการ และรวบรวมโครงการดังกล่าวเสนอต่อที่ประชุมประชาคมท้องถิ่น โดยให้สำนัก/กอง/ส่วน/งาน ที่รับผิดชอบด้านการพัฒนาชุมชนเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ และนำข้อมูลที่ได้มาประสานกับผู้รับผิดชอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

1.2) ้องการบริหารส่วนตำบล เทศบาล และเมืองพัทยา จัดประชุมประชาคมตำบล ประชาคมชุมชนตำบล ประชาคมเมือง ประชาคมนคร เพื่อรับทราบปัญหาและความต้องการของประชาชนในภาพรวมของตำบล ชุมชนตำบล เมือง นคร และชี้แจงทำความเข้าใจยุทธศาสตร์ และแนวทางพัฒนาของ้องการปกครองส่วนท้องถิ่น พร้อมจัดลำดับความสำคัญของโครงการพัฒนาตามสภาพปัญหาและความต้องการอย่างแท้จริงของ หมู่บ้าน/ชุมชน

1.3) ้องการบริหารส่วนจังหวัด จัดประชุมประชาคม ท้องถิ่นระดับตำบล ชุมชนตำบล ชุมชนเมือง ชุมชนนคร ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ใน 2) โดยอาจดำเนินการพร้อมการจัดประชุมอื่นๆ อาทิ การประชุมเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของ้องการปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด หรือจัดประชุมผู้แทนของ้องการปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเพื่อหาหรือแนวทางการพัฒนาของ้องการปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนั้น โดยดำเนินการก่อนที่จะประกาศใช้แผนพัฒนาของ้องการบริหารส่วนจังหวัด

1.4) การจัดประชุมประชาคมท้องถิ่นของ้องการปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้พร้อมกันกับการประชุมเพื่อจัดทำแผนชุมชน แผนพัฒนาหมู่บ้าน โดย้องการปกครองส่วนท้องถิ่นอาจสอบถามหน่วยงานอื่นที่ดำเนินการอยู่ในพื้นที่และนำเรื่องเข้าประชุมพร้อมกันก็ได้ เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการทำงาน

1.5) ให้้องการปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการสำรวจและจัดเก็บข้อมูล พื้นฐานเพื่อการจัดทำแผน ที่เป็นมาตรฐานสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น และเป็นข้อมูลที่หน่วยงานต่างๆ ให้ความเชื่อถือในการนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ ดังนี้

(1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำรวจและจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และนำข้อมูลพื้นฐานที่จัดเก็บได้มาทำการประมวลผล และเก็บข้อมูลไว้อย่างเป็นระบบสำหรับโปรแกรมการบันทึกและประมวลผลสามารถขอรับการสนับสนุนได้จากสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด /อำเภอ โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด

(2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นำข้อมูลพื้นฐานดังกล่าวไปใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและการพัฒนาในด้านต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่เห็นสมควร รวมทั้งให้การสนับสนุนแก่หน่วยงานอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนและผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

(3) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการปรับปรุงข้อมูลดังกล่าวให้เป็นปัจจุบัน โดยทำการสำรวจและจัดเก็บข้อมูลอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ก่อนที่จะดำเนินการวางแผนและจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถตั้งงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานได้ ตามความเหมาะสม จำเป็น และประหยัด โดยต้องคำนึงถึงสถานะทางการเงินของตนเองเป็นหลัก

(12) นโยบายของรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา

ประกอบด้วยนโยบาย 11 ด้าน ดังนี้

- 1) การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์
- 2) การรักษาความมั่นคงของรัฐบาลและการต่างประเทศ
- 3) การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสเข้าถึงบริการของรัฐ
- 4) การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม
- 5) การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุขและสุขภาพของประชาชน
- 6) การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ
- 7) การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน
- 8) การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนาและ

นวัตกรรม

9) การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรและการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

10) การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาล และการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ

- 11) การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

(13) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของการภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งภาคราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรภาคเอกชน และภาคประชาชน สังคมทั้ง 4 จังหวัด ทุกชั้นตอน ตั้งแต่การรวบรวมและจัดทำข้อมูลการประเมินศักยภาพของกลุ่มจังหวัด การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์รวม กลยุทธ์ ตัวชี้วัด แผนงานและโครงการจากการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 จึงได้กำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดในอนาคต คือ

- 1) เป็นศูนย์กลางเกษตรอุตสาหกรรม และพลังงานทดแทนที่สำคัญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- 2) เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อารยธรรมและไหม
- 3) เป็นศูนย์กลางความเชื่อมโยงระบบ Logistic กระจายสินค้าในภูมิภาคและการค้าชายชายแดน

4) เป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือและได้ปรับเปลี่ยน วิสัยทัศน์ “แหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย ศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ใหม่ และการท่องเที่ยวอารยธรรมของ” เป็น “ศูนย์กลางเกษตรอุตสาหกรรม ท่อมือเที่ยวอารยธรรม Logistic และ การค้าชายแดน เชื่อมโยงกลุ่มอาเซียน”

เป้าประสงค์รวม

1. เพื่อยกระดับเกษตรอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารตามมาตรฐานสากลสู่ครัวโลก
2. เพื่อเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจ ด้านการท่องเที่ยวอารยธรรม และใหม่ เชื่อมโยงกลุ่มประเทศอาเซียน
3. เพื่อพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางความเชื่อมโยงระบบ Logistic และการกระจายสินค้าในภูมิภาคและประเทศ

อาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 1 เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมและแปรรูปอาหารเข้าสู่ ครัวโลก

เป้าประสงค์

1. ข้าวหอมมะลิและผลิตภัณฑ์แปรรูปได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศและต่างประเทศ
2. มั่นสำปะหลังและผลิตภัณฑ์แปรรูปอาหารและพลังงานทดแทน
3. ส่งเสริมการปลูกอ้อยเข้าสู่โรงงานอุตสาหกรรมเพื่อให้ได้มาตรฐาน
4. ส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์เพื่อการค้าในประเทศและกลุ่มประเทศอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 2 ยกระดับการบริหารนครชัยบุรีรินทร์ ด้านการท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์ใหม่และการค้าชายแดน

เป้าประสงค์

1. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐานสากล

ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 3 พัฒนาระบบ Logistic เชื่อมโยงในภูมิภาคและประเทศอาเซียน

เป้าประสงค์

1. สร้างความเชื่อมโยงการคมนาคมกระจายสินค้าและการค้าชายแดน

(14) ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

วิสัยทัศน์ “ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม เศรษฐกิจมั่นคง สังคมเป็นสุข”

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ด้านเศรษฐกิจ

"เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬา และผู้นำด้านการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย "

เป้าประสงค์

1. ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬา
2. ผู้นำด้านการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 10)
2. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา
3. จำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา (คน)
4. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของเครือข่ายการท่องเที่ยว
5. จำนวนประชาชนที่มารับบริการข้อมูลด้านการท่องเที่ยว (คน)
6. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 10)
7. ผลผลิตอ้อยโรงงานเฉลี่ยต่อไร่เพิ่มขึ้น (ตัน/ไร่)
8. จำนวนแปลงที่ได้รับมาตรฐาน GAP (แปลง)
9. จำนวนพื้นที่ผ่านการรับรองมาตรฐานอินทรีย์ (ไร่)
10. มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ้าไหมเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
11. จำนวนวิสาหกิจชุมชนที่ผ่านการประเมินตามเกณฑ์ที่กำหนด (แห่ง)

12. จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ระบบการจัดการคุณภาพสินค้า (ราย)
13. ร้อยละของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นของจังหวัดบุรีรัมย์ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)
14. จำนวนแหล่งน้ำ/พื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น (แห่ง)
15. จำนวนที่เพิ่มขึ้นจากการขยายผลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
16. เพิ่มพื้นที่ปลูกยางพารา (ไร่)
17. จำนวนแรงงานได้รับการพัฒนาฝีมือให้ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ
18. จำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน
19. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประสิทธิภาพการผลิตของอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร

กลยุทธ์

1. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน
2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว
3. พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
4. พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว
5. ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
6. พัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว
7. พัฒนาและส่งเสริมกีฬาสนับสนุนการท่องเที่ยว
8. ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อการค้าและการลงทุน
9. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร
10. ส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตร
11. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ปลอดภัยและได้มาตรฐาน
12. เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
13. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต
14. พัฒนาองค์กรเกษตรให้มีความเข้มแข็ง
15. พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร
16. ส่งเสริมการปลูกหม่อนเลี้ยงไหม
17. การบริหารจัดการทางการเกษตร (Zoning การเกษตร)
18. การเพิ่มขีดความสามารถเกษตรกร
19. การจัดการฐานข้อมูล (ของดี ของเด่น ของดัง)
20. การจัดการมาตรฐานสินค้าและบริการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

"คนบุรีรัมย์มีคุณภาพชีวิตที่ดี ร่มเย็น เป็นสุข ในปี 2560 "

เป้าประสงค์

๑. คนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
2. ชุมชนเข้มแข็งตามวิถีพอเพียง
3. สังคมร่มเย็นภายใต้การบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาล (PMQA) รักษาอัตลักษณ์ (วัฒนธรรม)

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาเพื่อลดจำนวนครัวเรือนยากจน ที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ.
2. ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับการสำรวจและผ่านเกณฑ์เป็นครัวเรือนอบอุ่น
3. ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ
4. ร้อยละของการส่งเสริมวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียงในหน่วยงานต่างๆ

5. จำนวนประชาชนที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนตลอดจนการพัฒนาด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเพื่อเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

6. ร้อยละของราษฎรได้รับการฝึกอบรมเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่โรงงานอุตสาหกรรมและสามารถทำให้เกิด การจ้างงาน

7. ระดับความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

8. ร้อยละของสถานศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ QA

9. ร้อยละของการเข้าเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

10. ผู้ว่างงาน ผู้ถูกเลิกจ้าง นักเรียน นักศึกษาได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่สถาน ประกอบการและมีอาชีพสร้างรายได้ (รายได้)

11. ส่งเสริมและสร้างแนวทางพัฒนาอาชีพให้เหมาะสมตามศักยภาพของพื้นที่เพื่อเพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย

12. ร้อยละของอำเภอป้องกันควบคุมโรคเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

13. ร้อยละของอำเภอสุขภาพดีวิถีไทย

14. ร้อยละชุมชนที่พัฒนาตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียง

15. ร้อยละของการส่งเสริมวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียงในหน่วยงานต่างๆ

16. ระดับความสำเร็จในการสร้างความเข้มแข็งด้านวัฒนธรรมแก่ชุมชน

17. ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ

18. ระดับความสำเร็จในการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่นักเรียนนักศึกษา

19. ร้อยละของความพึงพอใจของผู้มารับบริการ

20. ระดับความสำเร็จของการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ

21. ระดับความสำเร็จของการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความ คิดเห็นและร่วม

ติดตามตรวจสอบการปฏิบัติราชการ

กลยุทธ์

1. พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนบุรีรัมย์ให้มีความมั่นคงเพิ่มขึ้น

2. ส่งเสริมและพัฒนาครอบครัวให้มีความอบอุ่น

3. สร้างและพัฒนาเครือข่ายชุมชนให้เกิดความเข้มแข็งตามวิถีพอเพียง

4. พัฒนาสังคมโดยใช้หลักธรรมาภิบาลเพื่อให้เกิดความสงบสุขและร่มเย็น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

" อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยการมีส่วนร่วม สู่สมดุลสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน "

เป้าประสงค์

1. ทรัพยากรธรรมชาติเกิดความสมดุลอย่างยั่งยืน

2. ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3. เป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดดเด่นของประเทศ

4. เกิดความหลากหลายทางชีวภาพ ในทุกพื้นที่

5. การบริหารจัดการธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี มีคุณภาพ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. ร้อยละของเครือข่ายอาสาสมัครอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาฐานข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติ

3. ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติอย่างต่อเนื่อง

4. ระดับความสำเร็จของการสร้างความสมดุลทางธรรมชาติที่ยั่งยืน

5. ระดับความสำเร็จของการบังคับใช้กฎหมาย ข้อบัญญัติต่างๆ

6. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาระบบการจัดการขยะ

7. ร้อยละของการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
9. ร้อยละของการมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
10. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาและส่งเสริมให้เกิดความหลากหลายทางชีวภาพ
11. ระดับความสำเร็จในการอนุรักษ์และเสริมสร้างความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ชุ่มน้ำและในผืนป่า
12. ระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
13. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการจัดการ
14. จำนวนแหล่งน้ำได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ
15. จำนวนแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

1. การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความสมดุลอย่างยั่งยืน
2. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและจิตสำนึกที่ดี
3. พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
4. ส่งเสริมความหลากหลายทางชีวภาพ
5. การบริหารจัดการธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ด้านรักษาความมั่นคงและความสงบ

“ประชาสังคมมีความมั่นคง และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน”

เป้าประสงค์

1. สังคมปลอดภัยเสถียร
2. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
3. การจัดการแผนความมั่นคง ภายใต้ความเข้มแข็งผสมกลมกลืนและความหลากหลายทางวัฒนธรรม
4. การสร้างความสมานฉันท์และความสามัคคีของประชาชนในจังหวัด
5. การบูรณาการจัดระเบียบสังคม
6. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและอุบัติเหตุทางถนน
7. การป้องกันและเฝ้าระวังภัยสุขภาพ
8. การบริหารจัดการที่มีคุณภาพ ภายใต้การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. ระดับความสำเร็จในการสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาพลังมวลชนอาชนะยาเสถียร
2. ร้อยละของหมู่บ้านชายแดนเข้มแข็ง
3. ร้อยละของการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดที่เข้ารับการบำบัดเพื่อคืนคนดีสู่สังคม
4. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาจุดตรวจจุดสกัดกั้นยาเสพติด
5. ร้อยละของเครือข่ายข่าวภาคประชาชนที่เพิ่มขึ้น
6. ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาสื่อและการประชาสัมพันธ์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
7. ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานกองทุนแม่ของแผ่นดิน
8. ร้อยละความสำเร็จในการป้องกันและปราบปรามปัญหาอาชญากรรม
9. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาระบบความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
10. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาความสัมพันธ์อันดีระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน
11. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาเพื่อความมั่นคงตามแนวชายแดน
12. ระดับความสำเร็จในการสนับสนุนส่งเสริมโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
13. ระดับความสำเร็จรักษาความมั่นคงภายในจังหวัด

14. ร้อยละความสำเร็จในการพัฒนาระบบสมานฉันท์หมู่บ้าน
15. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมให้เกิดความสมานฉันท์และความสามัคคีของประชาชนภายในจังหวัด
16. ระดับความสำเร็จในการสร้างจิตสำนึกให้กับผู้ประกอบการปฏิบัติตามกฎหมาย
17. ระดับความสำเร็จในการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด
18. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
19. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
20. ระดับความสำเร็จในการลดอุบัติเหตุบนท้องถนน
21. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและเฝ้าระวังภัยสุขภาพ
22. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อเฝ้าระวังภัยสุขภาพ
23. ระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการที่มีคุณภาพภายใต้การบริหารจัดการที่ดี

กลยุทธ์

1. สร้างความเข้มแข็งและพัฒนาพลังมวลชนอาชนะยาเสพติด
2. จัดให้มีการป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืน
3. พัฒนาการประชาสัมพันธ์ให้สังคมปลอดยาเสพติด
4. การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม
5. พัฒนาระบบความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
6. พัฒนาระบบเครือข่ายภาคประชาชน
7. พัฒนาความสัมพันธ์อันดีระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน
8. พัฒนาเพื่อความมั่นคงตามแนวชายแดน
9. สนับสนุนส่งเสริมโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
10. รักษาความมั่นคงภายในจังหวัด
11. ส่งเสริมให้เกิดความสมานฉันท์และความสามัคคีของประชาชนภายในจังหวัด
12. สร้างจิตสำนึกให้กับผู้ประกอบการปฏิบัติตามกฎหมาย
13. การบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด
14. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการลดอุบัติเหตุทางถนน
15. ป้องกันและเฝ้าระวังภัยสุขภาพ
16. การส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : ด้านการบริหารจัดการ

"การบริหารจัดการมีคุณภาพได้มาตรฐานสากล บนพื้นฐานธรรมาภิบาล"

เป้าประสงค์

1. คุณภาพของระบบวางแผน
2. คุณภาพระบบข้อมูลและสารสนเทศ
3. คุณภาพการประสานงานและการมีส่วนร่วม ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด

ผ่านสื่อต่างๆ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. มีแผนระยะยาว 15 ปี
2. มีการจัดกิจกรรมสัมมนาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาจังหวัด เพื่อทบทวนแผนยุทธศาสตร์และงบประมาณทุกปี
3. มีแผนที่สำคัญจำเป็น ได้แก่แผนหลัก แผนทรัพยากรมนุษย์ แผนยุทธศาสตร์ด้านการเงิน/การพึ่งพาตนเองด้านรายได้ และแผนพันธกิจ (แผน)
4. มีการประเมินครึ่งแผนและเมื่อสิ้นสุดแผน 11

5. มีการปรับปรุงระบบฐานข้อมูลของศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดเพื่อประกอบการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด (ครั้ง)
6. ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแผนพัฒนาจังหวัดและผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาจังหวัด (ครั้ง)

กลยุทธ์

1. พัฒนาระบบแผนที่เชื่อมโยงจากแผนรายปีเป็นแผนระยะยาว 15 ปี
2. พัฒนาระบบประเมินผลและรายงานผล
3. ปรับปรุงคุณภาพระบบงานและข้อมูลของศูนย์ปฏิบัติการจังหวัด

(14) นโยบายของผู้บริหารเทศบาลตำบลทุ่งแสงทอง

คณะผู้บริหารเทศบาลตำบลทุ่งแสงทองได้กำหนดนโยบายการพัฒนาเทศบาลตำบลทุ่งแสงทอง เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานและแก้ไขปัญหาต่างๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนชาวตำบลทุ่งแสงทอง รวม 7 ด้านดังนี้

1. นโยบายการพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร

มีนโยบายมุ่งเน้นที่จะพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพในการปรับปรุงระบบให้บริการประชาชน จัดระบบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว ถูกต้องและเป็นธรรม เพื่อให้บริการประชาชนในเรื่องต่างๆ พัฒนาบุคลากร อุปกรณ์ และสถานที่ปฏิบัติงานให้ทันสมัยเพื่อรองรับการถ่ายโอนกิจการจากภาครัฐ ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในกิจการของท้องถิ่น ให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนามีส่วนร่วมในกิจการขององค์กร ตลอดจนเสริมสร้างวัฒนธรรมในการทำงาน ให้แก่บุคลากรท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์สูงสุด มุ่งเน้นให้เป็นองค์กรธรรมาภิบาลในการบริการประชาชน โดยมีแนวทางการพัฒนาดังนี้

1.1) ส่งเสริมด้านการเมืองการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย โดยมุ่งเน้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของเทศบาล สร้างจิตสำนึกให้ชุมชนปกครองตนเองภายใต้หลักธรรมาภิบาล (GOOD GOVERNANCE) หรือยึดหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีกล่าวคือ ยึดหลักสำคัญของกลไกการบริหารจัดการที่ดี 6 ประการ ได้แก่ **หลักความรับผิดชอบ** โดยตระหนักถึงสิทธิหน้าที่การมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาท้องถิ่น มีความกล้าที่จะรับผิดชอบผลการกระทำ

หลักคุณธรรม คือยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม ความซื่อสัตย์สุจริตขยันอดทน มีระเบียบวินัย

หลักการมีส่วนร่วม เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และร่วมตัดสินใจในการพัฒนาท้องถิ่น

หลักความคุ้มค่า โดยการบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้มีการใช้อย่างประหยัด คุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุด และสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน **หลักความโปร่งใส** คือเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ให้ประชาชนเข้าถึงได้โดยสะดวก และมีส่วนร่วมในการตรวจสอบความถูกต้องในการดำเนินงาน **หลักนิติธรรม** โดยตรากฎหมาย กฎข้อบังคับต่างๆ ให้ทันสมัยเป็นธรรมเป็นที่ยอมรับของสังคม

1.2) พัฒนาและปรับปรุงการให้บริการแก่ประชาชนผู้มาติดต่อราชการ จัดให้มีการบริการประชาชนแบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดบริการเดียว (ONE STOP SERVICE) ลดขั้นตอนในการทำงาน การจัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ที่จำเป็นเพื่อให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.3) ส่งเสริมและสร้างขวัญกำลังใจ ความสามัคคีให้เกิดกับบุคลากรภายในองค์กรทั้งฝ่ายการเมือง ฝ่ายประจำ โดยบริหารงานบนพื้นฐานของความถูกต้อง ยุติธรรมและความโปร่งใส โดยยึดหลักของ คุณธรรมจริยธรรม จรรยาบรรณของข้าราชการและนักการเมือง รวมทั้งพัฒนาคุณภาพ และศักยภาพของบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ มีจิตสำนึกในการปฏิบัติหน้าที่และการให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว ถูกต้อง ตามระเบียบขั้นตอนตามกฎหมาย

1.4) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดเวทีประชาชนในทุกระดับ เพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม คิดร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบในกระบวนการของการพัฒนา และพร้อมที่จะได้รับการตรวจสอบจากประชาชนและสังคม โดยส่วนรวม เพื่อป้องกันปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบ

1.5) ส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของเทศบาล กิจกรรมของทางเทศบาลขึ้น โดยจัดศูนย์ประชาสัมพันธ์ตามชุมชน/หมู่บ้าน พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารให้มีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นแรงจูงใจให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม และแก้ไขปัญหาต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

1.6) ปรับปรุงและพัฒนารายได้ของเทศบาล โดยการนำระบบแผนที่ภาษีและทรัพย์สิน มาพัฒนาดำเนินการจัดเก็บรายได้ต่างๆ ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ถูกต้องครบถ้วนและเป็นธรรมสามารถตรวจสอบได้ รวมถึงการปรับปรุงแหล่งรายได้ วิธีหารายได้ ระบบการจัดเก็บภาษี การจัดหาแหล่งเงินทุน เงินรายได้อื่น การทำกิจการพาณิชย์ของเทศบาล

2. นโยบายการพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคมและชุมชน

มีนโยบายมุ่งเน้นที่จะวางแนวทางในการส่งเสริม ป้องกัน รักษาและฟื้นฟูสุขภาพและยกระดับชีวิตของประชาชนให้มีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรง ปลอดภัยจากโรค ให้การดูแลสุขภาพจิตชุมชนและการดูแลรักษาความสะอาดของบ้านเมือง ส่งเสริมสนับสนุนความเข้มแข็งของชุมชนให้สามารถพัฒนาชุมชน/หมู่บ้านของตนเองได้ และเน้นให้เกิดการมีส่วนร่วมในชุมชน/หมู่บ้านทุกระดับ พร้อมเสริมสร้างสวัสดิการที่ดีและกิจกรรมสันทนาการ การส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสทางสังคม โดยมีแนวทางในการพัฒนาดังนี้

2.1) ส่งเสริมและสนับสนุนเบี้ยยังชีพ และการพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาระบบการจัดสวัสดิการ การสังคมสงเคราะห์แก่ประชาชนอย่างเสมอภาค และเท่าเทียมกัน เพื่อให้ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม เด็ก สตรี ผู้พิการ คนชรา ได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างทั่วถึง

2.2) ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการเกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน การควบคุมระวังโรคติดต่อ โดยประสานกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล มีสถานที่ออกกำลังกายมีอาหารบริโภคที่ปลอดภัย โดยดำเนินการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานร่วมกับอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐานชุมชน/หมู่บ้าน (อสม.) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล, การจัดหน่วยสุขภาพตรวจเยี่ยมชุมชน/หมู่บ้าน การจัดชุดรับส่งผู้ป่วยอุบัติเหตุฉุกเฉิน ,การจัดตั้งหน่วยกู้ชีพ, การจัดหน่วยกู้ภัย “หนึ่งตำบล หนึ่งทีมกู้ภัย”

2.3) ส่งเสริมและสนับสนุน การรักษาความสะอาดทางน้ำ ทางเดิน และสถานที่สาธารณะ มีการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

2.4) การส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการในรูปแบบ “ประชุมประชาคมเทศบาลตำบลทุ่งแสงทอง”

3. นโยบายด้านการพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ

มีนโยบายมุ่งเน้นที่จะจัดระบบการศึกษาในระดับอนุบาล เด็กก่อนวัยเรียนและพัฒนาศึกษาทั้งในและนอกระบบ สนับสนุนให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมและจารีตประเพณีอันดีงาม เสริมสร้างจิตสำนึกและความรับผิดชอบในการปฏิบัติตนต่อสังคมตลอดจนฟื้นฟูและรักษาเอกลักษณ์ของท้องถิ่น มีการสนับสนุนกิจกรรมทางศาสนา ส่งเสริมและพัฒนาทางด้านกีฬาให้แก่เยาวชนอย่างทั่วถึงพร้อมให้เยาวชนและผู้สนใจได้ฝึกฝนเพื่อที่พัฒนาทักษะทางด้านกีฬามีระบบนำไปสู่การพัฒนาที่ถูกต้อง ปรับปรุงศูนย์เยาวชนตำบลให้เกิดความหลากหลายในกิจกรรมต่างๆ เช่น ด้านดนตรีสากล ด้านดนตรีพื้นบ้าน และมีกิจกรรมนันทนาการที่ทั่วถึงมอบให้แก่ประชาชน เน้นกระบวนการมีส่วนร่วม การเรียนรู้ร่วมกันของชุมชน โดยมีแนวทางการพัฒนาดังนี้

3.1) ส่งเสริมสนับสนุนและยกระดับการศึกษาของเด็ก เยาวชน ประชาชนทั่วไปทั้งในระบบนอกระบบโรงเรียนตามอำนาจขอบเขตที่กฎหมายกำหนด เตรียมความพร้อมด้านบุคลากร วัสดุอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน และพัฒนาระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจัดเป็นโรงเรียนเทศบาล ระดับอนุบาล การส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน โดยใช้คุณธรรมนำชีวิตของชุมชน/หมู่บ้านเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงความร่วมมือของสถาบัน

ครอบครัว สถาบันศาสนา สถาบันทางการศึกษาและสถาบันทางสังคม พร้อมทั้งพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาเป็นระบบเครือข่ายท้องถิ่น

3.2) สนับสนุนการศึกษาอบรมของประชาชน การส่งเสริมพัฒนาเด็กเยาวชนได้รับโอกาสในการศึกษาต่อในระดับสูงแล้วนำความรู้กลับมาพัฒนาท้องถิ่น

3.3) ส่งเสริมและสนับสนุนศูนย์วัฒนธรรมสายใยชุมชน สถาบันทางศาสนาให้เป็นแหล่งเรียนรู้และสืบค้น เพื่อสืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างยั่งยืน การสร้างองค์ความรู้สืบค้นปราชญ์ชาวบ้านภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ชุมชนต่างๆได้เข้ามามีส่วนร่วมในการถ่ายทอดความรู้ภูมิปัญญาพื้นบ้านแก่เด็กและเยาวชน มีการบำรุงรักษาศิลปจารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีงาม

3.4) ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาและนันทนาการต่างๆ ให้เป็นประเพณีตลอดจนตั้งชมรมกีฬาและนันทนาการ จัดหาและบำรุงรักษาอุปกรณ์กีฬา สถานที่ออกกำลังกายและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจในชุมชน

4. นโยบายการพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และรักษาความสงบเรียบร้อย

มีนโยบายมุ่งเน้นที่จะให้บริการประชาชนในทุกระดับ มีการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน และการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยเน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ประสานความร่วมมือทุกภาคส่วนในลักษณะเครือข่ายความร่วมมือในการปฏิบัติงานให้เกิดความผาสุก และความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน โดยมีแนวทางการพัฒนาดังนี้

4.1) ส่งเสริมและพัฒนาระบบการรักษาความสงบเรียบร้อยแก่ชุมชน พัฒนาศักยภาพเครือข่ายอาสาสมัคร อปพร. ตำรวจชุมชนและประสานความร่วมมือกับ กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน ในการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยในหมู่บ้านและชุมชน

4.2) การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยเน้นชุมชน/หมู่บ้านมีส่วนร่วมมีการจัดตั้งสายตรวจร่วมระหว่าง อปพร. กับอาสาสมัครตำรวจชุมชน มีการประสานงานระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้างเคียง

4.3) การจัดหาเครื่องมือในการดับเพลิง การป้องกันความสงบเรียบร้อยให้มีมาตรฐาน ครบถ้วน และส่งเสริมความรู้ในการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยให้แก่ราษฎร

4.4) การจัดทำข้อมูลชุมชนในการสำรวจสภาพพื้นที่การอยู่อาศัยของประชาชนในแต่ละชุมชน เพื่อจัดทำแผนบรรเทาสาธารณภัย แผนการรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชนและการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการเพื่อเอาชนะยาเสพติด

5. นโยบายด้านเศรษฐกิจและการเกษตร

มีนโยบายที่จะมุ่งเน้นการส่งเสริมการพัฒนาสร้างเศรษฐกิจพื้นฐานครัวเรือน และจากครัวเรือนเลื้อยระดับเป็นชุมชน เพื่อสร้างความมั่นคงในการประกอบอาชีพ และยกระดับรายได้ให้แก่ท้องถิ่นอย่างยั่งยืน โดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงปรับปรุงและพัฒนาสินค้าในภาคการเกษตร เพิ่มศักยภาพแก่เกษตรกรและผลผลิตทางการเกษตรให้ได้คุณภาพมาตรฐาน โดยมีแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

5.1) ส่งเสริมพัฒนาระบบเศรษฐกิจและการเกษตรในชุมชน/หมู่บ้าน ให้มีความสมดุล สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง

5.2) ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพและสร้างมูลค่าของสินค้า เพื่อยกระดับรายได้ และสนับสนุนกิจกรรมของกลุ่มอาชีพต่างๆ โดยมุ่งหวังให้ประชาชนมีงานทำตลอดฤดูกาล

5.3) ส่งเสริมและพัฒนาให้เกษตรกรในชุมชนและหมู่บ้านมีการใช้ปุ๋ยอินทรีย์และปุ๋ยหมักเพื่อลดต้นทุนการผลิต ซึ่งมีการผลิตเองจากกลุ่มในชุมชน/หมู่บ้าน

5.4) ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการผลิตและพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ชุมชน/หมู่บ้าน พร้อมทั้งจัดหาและพัฒนาแหล่งตลาด เพื่อรองรับผลิตภัณฑ์เพิ่มศักยภาพแก่เกษตรกรในการเพิ่มผลผลิต

6. นโยบายการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

เป็นนโยบายที่มุ่งเน้นที่จะพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอย่างมีระบบ เร่งรัดพัฒนาด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการและการบริการสาธารณะทุกด้านให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐานสนองต่อการพัฒนาศักยภาพและสภาพแวดล้อมของชุมชน อันจะเป็นส่วนสำคัญในการเพิ่มความสะดวกในการดำรงชีวิต การคมนาคมสัญจรไปมาและการประกอบอาชีพของประชาชน โดยมีแนวทางในการพัฒนาดังต่อไปนี้

- 6.1) ส่งเสริมและพัฒนาเส้นทางสัญจรที่ใช้ในเขตเทศบาล รวมทั้งเส้นทางที่ใช้เชื่อมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ให้มีมาตรฐานมีคุณภาพ
- 6.2) เร่งพัฒนาเครือข่ายระบบโครงสร้างพื้นฐานของแต่ละชุมชน/หมู่บ้านให้มีความสะดวกสบายปลอดภัย ทั้งด้านสาธารณูปโภคและด้านสาธารณูปการให้ได้คุณภาพและมีมาตรฐาน
- 6.3) พัฒนาระบบประปาและบ่อน้ำบาดาล พร้อมทั้งมีการปรับปรุงรักษาสิ่งสาธารณูปโภค สาธารณูปการและสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ พร้อมกับการปรับปรุงภูมิทัศน์ของหมู่บ้าน/ชุมชนให้ครบทุกพื้นที่
- 6.4) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาเส้นทางขนถ่ายผลผลิตทางการเกษตรให้ครบทุกพื้นที่
- 6.5) จัดให้มีแสงสว่างตามเส้นทาง สี่แยกและสถานที่สาธารณะให้ครบทุกชุมชน/หมู่บ้าน ตลอดจนให้ประชาชนได้มีไฟฟ้าใช้ทุกพื้นที่

7. นโยบายด้านการพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มีนโยบายมุ่งเน้นที่จะส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชน ในการปรับปรุงบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่เป็นไปอย่างยั่งยืน ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนครอบคลุมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมพัฒนาบ้านเมืองให้น่าอยู่ น่าอาศัย มีทรัพยากรธรรมชาติที่พอเพียง เหมาะสมต่อการนำมาใช้ประโยชน์ภายใต้การรักษาความสมดุลของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีแนวทางการพัฒนาดังนี้

- 7.1) ส่งเสริมการเสริมสร้างจิตสำนึกและตระหนักในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 7.2) สนับสนุนการป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ การบำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 7.3) ส่งเสริมและสนับสนุน การขุดลอก ปรับปรุง ซ่อมแซม คลองส่งน้ำและลำเหมือง
- 7.4) ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำ การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค-บริโภค ปรับปรุงพัฒนาพื้นที่ เพื่อการอนุรักษ์ให้เกิดการใช้ที่ดินอย่างมีระบบ สร้างความเข้าใจและการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ การอนุรักษ์แหล่งเรียนรู้โบราณสถานโบราณวัตถุ ป่าไม้ ภายใต้จิตสำนึกและรับผิดชอบในสิ่งแวดล้อม โดยทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

(15) แนวคิดในการกำหนดกรอบยุทธศาสตร์

เนื่องด้วยในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ได้สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 อยู่ระหว่างการดำเนินการและยังไม่ประกาศใช้ แต่ได้กำหนดทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 เอาไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570) ของเทศบาลตำบลทุ่งแสงทอง มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 เทศบาล จึงได้นำทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังกล่าวมาประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570) ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ของเทศบาล

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เทศบาลตำบลทุ่งแสงทอง ได้ดำเนินการวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ เพื่อชี้ให้เห็นถึงศักยภาพ ปัญหา และความต้องการของประชาชน โดยเทศบาลตำบลทุ่งแสงทองได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

(๑) จุดแข็ง (S: Strength)

1. มีการแบ่งงาน/มอบหมายหน้าที่รับผิดชอบ
2. บุคลากรมีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่
3. บุคลากรได้รับการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง
4. ประชาชน ชุมชน องค์กรเอกชนให้การสนับสนุน ส่งเสริม ตรวจสอบ ติดตาม การดำเนินงาน

ของเทศบาล

5. ประชาชนมีการรวมกลุ่มในการประกอบอาชีพ
6. เขตพื้นที่รับผิดชอบมีเพียง 7 หมู่บ้าน ซึ่งง่ายต่อการบริหารจัดการ
7. การคมนาคมที่มีความสะดวก
8. ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของเทศบาลและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี
9. การแบ่งส่วนราชการเป็นไปตามโครงสร้าง
10. มีระบบการรับทราบข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย

(2) จุดอ่อน (W: Weakness)

1. บุคลากรของเทศบาลบางส่วน ยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และระบบการบริการสมัยใหม่ที่มีเทคนิค และเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาเกี่ยวข้อง

2. งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรไม่เพียงพอต่อความต้องการ
3. เครื่องมือ และอุปกรณ์ยังมีไม่เพียงพอ
4. กฎระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ มีการปรับปรุงแก้ไขตลอดเวลา
5. การจัดเก็บข้อมูล ยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญในการจัดเก็บ
6. บุคลากรยังขาดวิสัยทัศน์ ทักษะคติในการทำงาน
7. สถานที่และอาคารเรียนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กยังไม่ได้มาตรฐาน

(3) โอกาส (O: Opportunity)

1. นโยบายของรัฐบาล

2. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่เทศบาล

3. กลุ่มผลประโยชน์ทางการเมืองที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น
4. จิตสำนึกการมีส่วนร่วมของประชาชน และกระบวนการประชาสังคมในการพัฒนาท้องถิ่น
5. พันธกิจของเทศบาลตำบลของทุ่งแสงทองที่เอื้อต่อการพัฒนา

(4) ข้อจำกัด (T: Threat)

1. การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง และนโยบายของรัฐบาลที่ไม่แน่นอน
2. สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจในระดับประเทศ ในระดับภูมิภาคส่งผลกระทบต่อพัฒนาท้องถิ่น
3. ผลกระทบจากภาวะโลกร้อน
4. ผลกระทบจากโรคระบาด
5. การจัดสรรงบประมาณจากส่วนกลางมีความล่าช้า

6. มีการถ่ายโอนภารกิจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่ อปท. ยังไม่พร้อมรับการถ่ายโอนทั้งในด้าน บุคลากร การบริหารจัดการ
7. ความทันสมัยและกระแสวัฒนธรรมต่างชาติ ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นลืมนึกถึงรากฐานทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ และหันไปนิยมวัฒนธรรมการบริโภคมากขึ้น
8. การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรภายในเขตเทศบาลตำบลทุ่งแสงทอง ส่งผลให้ประชาชนมีระดับความต้องการในการบริการสาธารณสุขสูงขึ้น ทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึง

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570) ของเทศบาลตำบลทุ่งแสงทองนั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
1. ด้านพัฒนาคนและสังคม	1) มีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ	ด้านสาธารณสุข	- ในเขตเทศบาล	- ในพื้นที่ไม่มีระบาดของโรคอุบัติใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ
	2) ประชาชนในพื้นที่ป่วยเป็นโรคเรื้อรังแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น เช่น เบาหวาน ความดัน		- ประชาชนกลุ่มเสี่ยงและผู้ป่วย	
	3) ประชาชนบริโภคอาหารที่ปลอดภัย		- ประชาชนในเขตเทศบาล	- ประชาชนทราบและสามารถเลือกบริโภคอาหารที่ปลอดภัยได้ถูกต้อง
	4) ประชาชนบางครัวเรือนบริโภค – อุปโภคน้ำที่ยังไม่สะอาดและมีสิ่งเจือปน เช่น น้ำฝน น้ำที่ไม่ได้คุณภาพ มีตะกอน	- การอุปโภค-บริโภค	- ประชาชนในเขตเทศบาล	- ประชาชนบริโภคน้ำที่สะอาดถูกสุขลักษณะ
	5) การศึกษาสื่อการเรียนการสอน ยังไม่พอเพียง เด็กนักเรียนไม่ได้รับการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าชั้นพื้นฐาน และขาดงบประมาณในการศึกษา ครอบครัวยากจน	- เส้นทางคมนาคม	- เส้นทางคมนาคมที่เป็นสาธารณะและประชาชนมีความต้องการให้ดำเนินการ	- มีเส้นทางในการคมนาคมเพียงพอและประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา
2. ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต	1) มีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ	- ด้านสาธารณสุข	- ในเขต อบต.	ในพื้นที่ไม่มีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ ธรรมชาติ โรคติดต่อ
	2) ประชาชนในพื้นที่ป่วยเป็นโรคเรื้อรังแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น เช่น เบาหวาน ความดัน		- ประชาชนกลุ่มเสี่ยงและผู้ป่วย	

ดาน	สถานการณ์ภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
	3) ปริมาณขยะและน้ำเสียเพิ่ม มากขึ้น		- ในเขต อบต.	- ปริมาณขยะและน้ำ เสียถูกกำจัดให้หมดด้วย วิธีการที่ถูกต้อง
	4) ประชาชนบริโภคอาหารที่ ปลอดภัย		- ประชาชนในเขต อบต.	- ประชาชนทราบและ สามารถเลือกบริโภค อาหารที่ปลอดภัยได้ ถูกต้อง
	5) ประชาชนในพื้นที่บางรายมี ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคงแข็งแรง	- ที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ที่ ได้รับความเดือดร้อน เรื่องที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ ได้รับความช่วยเหลือ ซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้ มั่นคงแข็งแรง
	6) มีการขยายตัวของ ประชากรเพิ่มมากขึ้นทำให้เกิด การขยายตัวของอาคาร บ้านเรือนทำให้เกิดเป็นชุมชน แออัด	- ประชากร	- พื้นที่ในเขต อบต.	- ควบคุมการก่อสร้าง อาคารบ้านเรือนการ พิจารณาออกใบอนุญาต เพื่อไม่เกิดปัญหาจาก การก่อสร้างอาคาร
	ประชาชนบางครัวเรือน บริโภค-บริโภคน้ำที่ยังไม่ สะอาดและมีสิ่งเจือปน เช่น จากน้ำฝน น้ำที่ไม่ได้คุณภาพ มีตะกอน	- การอุปโภค-บริโภค	- ประชาชนในเขต อบต.	- ประชาชนบริโภคน้ำที่ สะอาดถูกสุขลักษณะ
	1) การศึกษาสื่อการเรียนการ สอนยังไม่พอเพียง เด็ก นักเรียนไม่ได้รับการศึกษาต่อ ในระดับที่สูงกว่าชั้นพื้นฐาน และขาดงบประมาณใน การศึกษา ครอบครัวยากจน	- สังคมในชุมชน	- เด็กนักเรียนในเขต อบต.	- มีสื่อการเรียนการสอน ที่พอเพียง เด็กนักเรียน ได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น มีงบประมาณใน การศึกษาเล่าเรียน
	2) เด็กและผู้สูงอายุบาง ครอบครัว ผู้สูงอายุอยู่ตาม ลำพัง และรับภาระในการดูแล เด็ก		- ผู้สูงอายุและเด็กใน เขต อบต.	- ผู้สูงอายุและเด็กได้รับ การดูแลที่ดี

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
	3) ผู้พิการไม่ได้รับความ ช่วยเหลือในดำรงชีวิต		- ผู้พิการในเขต อบต.	- ผู้พิการได้รับความ ช่วยเหลือในการ ดำรงชีวิตและทั่วถึง
	4) เยาวชนและวัยรุ่นติดเกมส์ สิ่งลามก บุหรี่ เหล้า สารเสพติด และท้องก่อนวัยอันสมควร		- เยาวชนและวัยรุ่นใน เขต อบต.	- เยาวชนและวัยรุ่นมี อนาคตที่ดี
	5) ประชาชนกรอายุตั้งแต่ 35 ขึ้นไป ไม่ได้ตรวจสุขภาพ ประจำปี จำนวน 291 คน		- ประชาชนในเขต อบต. ที่อายุ 35 ขึ้น ไป	- ประชาชนที่อายุ 35 ขึ้นไปได้รับการตรวจ สุขภาพทุกคน
	6) ประชากรที่สูบบุหรี่ จำนวน 300 คน ดื่มสุรา จำนวน 171 คน		- ประชาชนที่สูบบุหรี่ และดื่มสุรา	- ประชาชนเลิกสูบบุหรี่ และเลิกดื่มสุรา
3. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชย์กรรมและ การท่องเที่ยว	1) ประชาชนไม่มีการวางแผน ในการดำเนินงาน	- การวางแผน	- ประชาชนในเขต เทศบาล	- ประชาชนสามารถวางแผน การดำเนินงานได้ เอง
	2) ขาดแหล่งเงินทุนในการ ทำกิจการและประกอบอาชีพ	- การลงทุน	- ประชาชนในเขต เทศบาล	- มีแหล่งเงินทุนในการ ทำกิจการและประกอบ อาชีพ
	3) ประชาชนขาดสถานที่ จำหน่ายสินค้า	- การพาณิชย์กรรม	- ร้านค้าแผงลอย	- ร้านค้าแผงลอยมี สถานที่ในการขาย จำหน่ายสินค้า
	4) ผลผลิตทางการเกษตรราคา ตกต่ำระยะทางในการขนส่ง ผลผลิตไกลจากแหล่งรับซื้อ		- เกษตรกรในพื้นที่	- ผลผลิตมีราคาสูงขึ้น
	5) ค่าแรงต่ำค่าครองชีพสูง ขาดแคลนการจ้างงาน		- ผู้ประกอบอาชีพ รับจ้าง	- ค่าแรงสูงขึ้นเหมาะสม กับค่าครองชีพ มีการ จ้างงานมากขึ้น
	6) ครีวเรือนมีรายได้เฉลี่ยต่อปี ต่ำกว่า 30,000 บาท จำนวน 9 ครีวเรือน		- ประชาชนที่มีรายได้ ต่ำกว่าเกณฑ์ มาตรฐาน	- ไม่มีครัวที่ตกเกณฑ์ มาตรฐานรายได้
	7) ในเขต อบต. ไม่มีแหล่ง ท่องเที่ยวและกิจกรรมการ ท่องเที่ยว	- การท่องเที่ยว	- ในเขตเทศบาล	- มีแหล่งท่องเที่ยวใน เขต อบต. และส่งเสริม กิจกรรมการท่องเที่ยว เพิ่มมากขึ้น

ดาน	สถานการณ์ภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
4. ด้านการจัด ระเบียบชุมชนและ การรักษาความสงบ เรียบร้อย	1) การจราจรบนถนนมีเพิ่ม มากขึ้นอาจทำให้เกิด อุบัติเหตุขึ้นได้	- การจราจร	ประชาชนที่สัญจรไป มาบนถนน	มีระบบควบคุม การจราจร เช่น ติดตั้ง สัญญาณไฟจราจร เพื่อเตือนให้ ระมัดระวัง
	2) มีการทำลายและลักขโมย ทรัพย์สินของประชาชนและ ราชการ รวมทั้งเกิดการทะเลาะวิวาท กันในชุมชน	- การรักษาความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินของประชาชน	- ประชาชนและส่วน ราชการ	- มีการป้องกันและ รักษาความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชนและส่วน ราชการ เช่น การ ติดตั้งกล้องวงจรปิด การให้ผู้นำ อปพร. ควบคุมและระงับเหตุ ทะเลาะวิวาท
5. ด้านการบริหาร จัดการและการ อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	3) เป็นพื้นที่ที่มีดินเค็มและ น้ำใต้ดินเป็นน้ำเค็มหรือมีรส กร่อย ไม่สามารถใช้ใน การเกษตรและอุปโภค- บริโภคได้	- ดินและน้ำใต้ดิน	- พื้นที่ในเขต อบต.	- ปัญหาเรื่องดินเค็ม ลดลง จัดหาแหล่งน้ำ จากแหล่งอื่นเพิ่มมาก ขึ้น
	4) มีปัญหาเรื่องขยะและสัตว์ เลี้ยวเพิ่มมากขึ้นส่งกลิ่น เหม็นรบกวน	- สิ่งแวดล้อม	- ผู้ประกอบการและ ชุมชนในเขตพื้นที่ อบต.	- ปัญหาขยะและสัตว์ เลี้ยวลดลง ประชาชน สามารถกำจัดขยะ และมูลสัตว์ได้โดยไม่ ส่งผลกระทบต่อชุมชน
6. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	1) ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและ3มิปัญหา ท้องถิ่นถูกกลืนเลือนไปมาก	- ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและ3มิ ปัญหาท้องถิ่น ถูกกลืน เลือนไปมาก	- ประชาชนในเขต อบต.	- ยกย่อง เชิดชูคนดี หรือปราชญ์ชาวบ้าน ในโอกาสต่างๆ เพื่อ เป็นตัวอย่างแก่ เยาวชนและ ประชาชน ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประ เพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่น ไม่ถูกกลืนและ คงอยู่สืบไป
